

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ของ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

(พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓)

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่ปฏิบัติเพื่อตอบสนองการพัฒนาเชิงพื้นที่ตามบริบท ซึ่งการพัฒนาท้องถิ่นจะสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการร่วมกัน เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานสอดคล้องกับแนวทางการกระจายอำนาจไปสู่การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง องค์การบริหารจังหวัดพิษณุโลก จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลกขึ้น เพื่อเป็นกรอบกำหนดจุดมุ่งหมายของการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต โดยระดมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างส่วนท้องถิ่นจังหวัดพิษณุโลก จะเป็นประโยชน์ในการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันต่อไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก (ข้อมูลพื้นฐาน)	1
ส่วนที่ 2 ทิศทางการพัฒนา	
▪ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	8
▪ นโยบายรัฐบาล	12
▪ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558	28
▪ นโยบายของกระทรวงมหาดไทย	41
▪ นโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	42
▪ สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 – 2559)	50
▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก	69
▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1	72
▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่	74
▪ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	79
▪ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	84
▪ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (2556)	101
▪ แนวทางการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	103
▪ นโยบายการพัฒนาเมืองที่กำหนดจากผังจังหวัด	110

ส่วนที่ 3 ศักยภาพของท้องถิ่นในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

- สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT ANALYSIS) ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก 116
- ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก
 - จุดแข็ง (Strength : S) และจุดอ่อน (Weakness : W) 117
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis)
 - โอกาส (Opportunity : O) และอุปสรรค (Threat : T) 118

ส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

- วิสัยทัศน์ 123
- พันธกิจ 123
- เป้าประสงค์ 123
- ยุทธศาสตร์การพัฒนา 124
- แผนงาน/โครงการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนา 127

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก

(ข้อมูลพื้นฐาน)

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปของจังหวัดพิษณุโลก

(ข้อมูลพื้นฐาน)

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดหัวเมืองขนาดใหญ่ เป็นศูนย์กลางทางการบริหารราชการส่วนภูมิภาค เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การทหาร การแพทย์ การคมนาคมขนส่ง ของภาคเหนือตอนล่าง มีประวัติศาสตร์อันยาวนานมาตั้งแต่ก่อนสมัยอาณาจักรสุโขทัย เป็นเมืองยุทธศาสตร์สำคัญที่เคยมีฐานะเป็นเมืองหลวงคู่ขนานในหลายยุคสมัย มีพื้นที่ประมาณ 10,815,854 ตารางกิโลเมตร หรือ 6.75 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 2.1 ของพื้นที่ประเทศไทย มีที่ตั้งห่างจากกรุงเทพมหานครด้วยการเดินทางด้วยรถยนต์ประมาณ 377 กิโลเมตร และ 389 กิโลเมตรสำหรับการเดินทางด้วยรถไฟ

ประชากร

ข้อมูลจากปกครองจังหวัดพิษณุโลกและท้องถิ่นจังหวัด ข้อมูล ณ 30 มิถุนายน 2556 ในปี 2556 จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนประชากร 868,618 คน แบ่งเป็น

อำเภอ	จำนวนประชากร
เมืองพิษณุโลก	293,444
นครไทย	86,260
ชาติตระการ	41,163
บางระกำ	94,819
บางกระทุ่ม	48,331
พรหมพิราม	87,271
วัดโบสถ์	36,969
วังทอง	119,235
เนินมะปราง	61,126

เฉพาะเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีประชากรประมาณ 72,601 คน มีจำนวนครัวเรือน 33,174 หลังคาเรือน โดยส่วนมากประชากรอาศัยกระจุกตัวหนาแน่นในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกและพื้นที่ตำบลโดยรอบ คือ วัดจันทร์ สมอแข อรัญญิก บ้านคลอง บึงพระ ท่าทอง พลายชุมพล หัวรอ และท่าโพธิ์ โดยคาดว่ามีการแฝงเป็นแรงงานและนักเรียนนักศึกษาจำนวนมาก โดยจำนวนประชากรมักแปรผันตามการเคลื่อนย้ายแรงงานมากกว่าอัตราการเกิด

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพิษณุโลกในทางภาคภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ตอนบนของภาคกลาง ส่วนในภาคการปกครองนั้นตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ โดยมีสภาพภูมิศาสตร์อยู่ถึงกลางระหว่างพื้นที่ราบภาคกลางและเขตภูเขาสูงภาคเหนือ โดยพื้นที่ด้านตะวันออกมีลักษณะเป็นเทือกเขาสูงมีอากาศเย็นได้แก่พื้นที่ในเขตอำเภอชาติตระการ นครไทย วัดโบสถ์บางส่วน วังทองบางส่วน และเนินมะปรางบางส่วน และพื้นที่เขตรอบลุ่มแม่น้ำได้แก่พื้นที่ทางทิศเหนือ ทิศใต้ และตะวันออก คือพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก บางระกำ บางกระพุ่ม และพรหมพิราม โดยมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านคือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำยม และแม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวังทอง

จังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่เขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	อำเภอน้ำปาด อำเภอพิชัย และอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์
ทิศใต้	อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอสว่างงาม อำเภอลำดวน และกิ่งอำเภอสามโก้ จังหวัดพิจิตร
ทิศตะวันออก	อำเภอหล่มสัก อำเภอเขาค้อ อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย
ทิศตะวันตก	อำเภอศรีสำโรง อำเภอกงไกรลาส และอำเภอคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	จังหวัดเลย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การปกครอง

จังหวัดพิษณุโลกมีการแบ่งพื้นที่เพื่อการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 9 อำเภอ ได้แก่อำเภอเมืองพิษณุโลก วังทอง บางระกำ บางกระพุ่ม เนินมะปราง วัดโบสถ์ ชาติตระการ นครไทย และพรหมพิราม แบ่งเป็น 93 ตำบล 1,048 หมู่บ้าน

มีการบริหารราชการปกครองออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การบริหารราชการส่วนกลาง
2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค
3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแบ่งเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก)
2. เทศบาลนคร จำนวน 1 แห่ง (เทศบาลนครพิษณุโลก)
3. เทศบาลเมือง จำนวน 1 แห่ง (เทศบาลเมืองอรัญญิก)
4. เทศบาลตำบล จำนวน 24 แห่ง
5. องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 76 แห่ง

การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางแห่งการคมนาคมขนส่งสู่ประตูอาเซียน และเป็นจังหวัดภาคเหนือตอนล่างที่สำคัญที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ตลอดจนเป็นเส้นทางเศรษฐกิจสำคัญในการนำผลผลิตทั้งด้านอุตสาหกรรมและผลผลิตทางการเกษตรไปจำหน่ายแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และประชาชนที่เข้ามาพักอาศัยในจังหวัดพิษณุโลกนับว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกได้มีระบบรักษาความปลอดภัยจากหน่วยงานสำคัญๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และประชาชน ดังนี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. ที่ตั้งกองบังคับการตำรวจภูธรภาค 6	จำนวน 1 แห่ง
๒. สถานีตำรวจภูธร	จำนวน 19 แห่ง
๓. กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน	จำนวน 1 แห่ง

กองทัพบก

1. ที่ตั้งกองทัพบกภาคที่ 3 จำนวน 1 แห่ง
2. ค่ายทหาร จำนวน 4 แห่ง

กองทัพอากาศ

ที่ตั้งกองบิน 46 กองทัพอากาศ จำนวน 1 แห่ง

กระทรวงยุติธรรม

สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 6 จำนวน 1 แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดพิษณุโลกมีป่าไม้เป็นทรัพยากรสำคัญของจังหวัด และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่ง ได้แก่

1. อุทยานแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก

- อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง
- อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า
- อุทยานเขตน้ำตกชาติตระการ

2. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยง-ภูทอง

แหล่งน้ำสำคัญของจังหวัดจำนวน 4 ลำน้ำ ได้แก่ แม่น้ำน่าน แม่น้ำแควน้อย แม่น้ำยม และแม่น้ำเข็กหรือแม่น้ำวังทอง นอกจากนี้ยังมีแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่คือบริเวณเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน เขื่อนพญาแมน ตั้งอยู่ที่ อำเภอวัดโบสถ์ เพื่อกักเก็บน้ำแม่น้ำแควน้อยและกระจายน้ำสู่แปลงนาและ ทรบ.มะขามสูง ซึ่งสร้างกัน

ลำน้ำแควน้อยรอยต่อแม่น้ำน่านเพื่อป้องกันน้ำแม่น้ำน่านไหลย้อนเข้าแม่น้ำแควน้อยท่วมไร่นาพื้นที่อำเภอวัดโบสถ์และอำเภอเมืองพิษณุโลก เชื่อนนเรศวรกันลำน้ำน่านที่ตั้งอยู่อำเภอพรหมพิรามเพื่อกระจายน้ำสู่พื้นที่เกษตรกรรมฝั่งตะวันตกของจังหวัดพิษณุโลกและพื้นที่ของจังหวัดพิจิตร และบึงราชนก แก้มลิงสำคัญที่รองรับน้ำหลากจากเทือกเขาเพชรบูรณ์ไม่ให้ไหลท่วมตัวเมืองพิษณุโลก

สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกมีอาชีพการทำการเกษตรเป็นสำคัญ โดยเฉพาะพืชไร่ ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง อ้อย สับปะรด แตงโม เป็นต้น ส่วนการทำนา มีทั้งนาปีและนาปรัง โดยจะทำในลักษณะนาดำ นาหว่าน นาหว่านตม และข้าวไร่เป็นต้น พืชสวน ได้แก่ยางพารา มะม่วงน้ำดอกไม้ สีสทอง มะปราง เงาะโรงเรียน ทุเรียน ขนุน กล้วยน้ำหว่า เป็นต้นนอกจากนี้ยังมีการทำแปลงผักเพื่อจำหน่ายในจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดใกล้เคียงพื้นที่ปลูกมากในเขตอำเภอเมือง อำเภอนครไทยได้แก่ ผักคะน้า ต้นหอม แບ่ง ผักกาดขาว กะหล่ำปลี เป็นต้น

จากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปรากฏว่าในปี 2554 จังหวัดพิษณุโลกมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) 63,984 ล้านบาท มากที่สุดในเขตภาคเหนือตอนล่าง โดยอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง สาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด คือ สาขาเกษตรกรรม และมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ย/หัว (Per Capita GPP) 75,157 บาท รายได้เฉลี่ย/หัว อยู่ในลำดับ 5 ของภาค และอยู่ในลำดับ 40 ของประเทศ

จากรายงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดพิษณุโลก ในปี 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 661 สถานประกอบการ มีจำนวนทุนทั้งสิ้น 14,715,884,063 บาท

การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภาคเหนือตอนล่าง และยังเป็นจุดเชื่อมต่อการคมนาคมระหว่างภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งมีลักษณะที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคอินโดจีนอีกด้วย โดยปัจจุบันมีเส้นทางคมนาคมสำคัญประกอบด้วย

ทางรถไฟ	มีทางรถไฟสายเหนือผ่านกลางตัวเมือง
ทางรถยนต์	มีทางหลวงแผ่นดินสายสำคัญจากกรุงเทพมหานครสู่ภาคเหนือ และถนนสายตะวันตกสู่ประเทศพม่า รวมถึงสายตะวันออกเฉียงเหนือสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทางอากาศ	มีท่าอากาศยานพาณิชย์ 1 แห่ง และท่าอากาศยานทหาร 1 แห่ง
ทางน้ำ	ในการขนส่งทางเรือ สามารถใช้ได้เพียงลำน้ำน่านเท่านั้น และไม่สามารถล่องเรือผ่านเขื่อนนเรศวรได้

ด้านไปรษณีย์โทรเลข ในปี 2555 มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขกระจายอยู่ในทุกอำเภอรวม 15 แห่ง และมีเคาน์เตอร์ไปรษณีย์ 3 แห่ง คือ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์บรมไตรโลกนาถ และ เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์สี่แยกอินโดจีน และไปรษณีย์เคลื่อนที่ 1 แห่ง โดยมีการขนส่งพัสดุไปรษณีย์เพิ่มขึ้นในทุกปี โดยไม่ต่ำกว่า 7 หมื่นชิ้น

ด้านโทรศัพท์ ในปี 2555 มีชุมสายโทรศัพท์ 96 แห่ง จำนวน 84,280 หมายเลข เปิดใช้งานจำนวน 48,576 หมายเลข โดยอัตราเพิ่มต่ำเนื่องจากผู้บริโภคหันไปใช้ระบบการสื่อสารไร้สายแทนระบบสาย

การสาธารณสุขโรค

ในปี 2555 จังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า 254,435 ราย ปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น 1,121,259,898 กิโลวัตต์/ชั่วโมง มีสถานีจ่ายไฟ 6 สถานี

ทางด้านการประปา ในปี 2555 จังหวัดพิษณุโลก มีกำลังการผลิตน้ำประปาทั้งสิ้น 28,571,062 ลูกบาศก์เมตร แต่ปริมาณน้ำที่ใช้ได้มีจำนวน 24,220,501 ลูกบาศก์เมตร มีผู้ใช้น้ำจำนวนทั้งสิ้น 54,936 ราย โดยมีแหล่งน้ำสำคัญจากแม่น้ำน่าน แม่น้ำวังทอง และบ่อบาดาล

จังหวัดพิษณุโลกยังมีแหล่งพลังงานไฟฟ้าสะอาดจำนวน 2 แห่งได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนนเรศวร กำลังผลิต 1x8.0 (MK) และโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนแควน้อยบำรุงแดน กำลังผลิต 2 x 15.0 (MK) เพื่อเป็นแหล่งพลังงานไฟฟ้าสำรองในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในอนาคตจังหวัดพิษณุโลกมีแผนที่จะส่งเสริมและสนับสนุนพลังงานที่ได้จากผลผลิตจากการเกษตรเช่น อ้อยและมันสำปะหลัง เป็นต้น

การศึกษา

ทางด้านการศึกษานั้น ในปีการศึกษา 2555 จังหวัดพิษณุโลก มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 507 แห่ง มีครู 7,412 คน จำนวนนักเรียน 129,561 คน โดยมีอัตราส่วนลดลงตามอัตราการเกิดที่เพิ่มขึ้นของประชากร

จังหวัดพิษณุโลกยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคเหนือตอนล่างที่สำคัญ ในการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีโรงเรียนที่มีชื่อเสียงระดับประเทศหลายแห่ง โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ โรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) นอกจากนี้ ยังเป็นศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การกวตริวิชาเอกชนขนาดใหญ่ที่นักเรียนนักศึกษาจากจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาศึกษาในช่วงปิดภาคเรียน

ระดับอุดมศึกษานั้น จังหวัดพิษณุโลกมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาขนาดใหญ่หลายแห่ง อาทิ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก มหาวิทยาลัยพิษณุโลก ระดับวิทยาเขต อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ระดับวิทยาลัย อาทิ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนพิษณุโลก วิทยาลัยสาธารณสุขสิรินธร เป็นต้น

การสาธารณสุข

ด้านการสาธารณสุข ในปี 2556 จังหวัดพิษณุโลกมีสถานพยาบาลทั้งสิ้น 18 แห่ง เป็นโรงพยาบาลประเภทให้บริการทั่วไปจำนวน 17 แห่ง แยกเป็นโรงพยาบาลรัฐบาล 12 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน 5 แห่ง สามารถรองรับผู้ป่วยได้ 2,175 เตียง เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทาง จำนวน 1 แห่ง มีขนาดรองรับ 26 เตียง

โดยจังหวัดพิษณุโลกถือได้ว่าเป็นศูนย์กลางการสาธารณสุขของภูมิภาค โดยเฉพาะโรงพยาบาลพุทธชินราช ซึ่งถือได้ว่าเป็นโรงพยาบาลศูนย์ขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลของรัฐแห่งแรกที่ก่อตั้งในส่วนภูมิภาค เป็นโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือตอนล่าง นอกจากนี้ยังมีโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรที่รัฐบาลกำลังมีแนวคิดในการพัฒนาให้เป็นสถานพยาบาลระดับ Excellent ให้เทียบเท่าสถานพยาบาลชั้นนำในกรุงเทพฯ

การเกษตร

จังหวัดพิษณุโลกมีลักษณะทางกายภาพเหมาะสมในการทำเกษตรโดยเฉพาะพืชไร่ ในปี พ.ศ.2554/55 มีเนื้อที่ปลูกข้าว (นาปี) ใช้สำหรับปลูกข้าวเจ้า 1,640,595 ไร่ ผลผลิต 707,385 ตัน เฉลี่ย 6,176 กิโลกรัม/ไร่

ในปี 2554/55 พืชที่นิยมปลูกกันมาก เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ถั่วเขียวถั่วมัน ฯลฯ ส่วนไม้ผลและไม้ยืนต้นที่นิยมปลูก เช่น มะม่วง สับปะรด กล้วยน้ำว้า ลำไย มะขาม เงาะ น้อยหน่า ส้มโอ มะละกอ มะนาว แตงโม ฯลฯ สำหรับพืชผักที่นิยมปลูกคือ ถั่วฝักยาว คะน้า ผักบุ้งจีน ผักกวางตุ้ง พริกชี้หนู กะหล่ำปลี ผักชี ข้าวโพดรับประทานเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด 11,846 ครัวเรือน มีปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ 5,623,647 กิโลกรัม

ส่วนในเขตพื้นที่ภูเขา นั้น ปัจจุบันมีการปลูกยางพาราเป็นจำนวนมาก จนมีการตั้งสำนักงานขององค์การอุตสาหกรรมสวนยางขึ้นในพื้นที่เขตอำเภอวังทอง รวมไปถึงโรงงานแปรรูปยางพารา

ในส่วนของสินค้าการเกษตรที่มีชื่อเสียงของจังหวัดนั้น ประกอบด้วย มะม่วงน้ำดอกไม้ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกที่อำเภอเนินมะปราง กล้วยน้ำว้ามะลิอ่อนสำหรับทำกล้วยตากคุณภาพดี พื้นที่ปลูกในอำเภอ บางกระทุ่ม บางระกำ พรหมพิราม และอำเภอเมืองพิษณุโลก และทุเรียนหลงลับแลคุณภาพดีจากอำเภอวังทอง

การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศาสนาสถานสำคัญได้แก่ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุวรมหาวิหาร (ประดิษฐานองค์พระพุทธชินราช) วัดจุฬามณี (สถานที่ออกผนวชของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ) วัดนางพญา (แหล่งกรุพระพิมพ์นางพญา) วัดลาดบัวขาว (สถานจำลองสังเวชนียสถาน 6 ตำบล) พุทธสถานบนเขาสมอแครง สถานที่ตั้งพระราชวังจันทน์และศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจ่าทวี บูรณเขต

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงได้แก่ อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า (มีเทศกาลกุหลาบขาวบานในช่วงเดือนเมษายน) อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง สวนรุกชาติสุโกณทยาน น้ำตกชาติตระการ ถ่องแก่งลำน้ำเข็ก (แก่งน้ำที่มีระดับความยากครบ 5 ระดับแห่งเดียวในประเทศไทย)

งานเทศกาลประเพณีสำคัญ ได้แก่ งานปักธงชัยขึ้นเขาช้างล้วง (จัดขึ้นในช่วงเทศกาลลอยกระทง) งานสมโภชพระพุทธชินราช (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์) งานแผ่นดินสมเด็จพระนเรศวรและงานกาชาดจังหวัดพิษณุโลก (ช่วงเดือนธันวาคม - มกราคม) งานแข่งขันเรือยาวที่ลำน้ำน่านหน้าวัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร (วัดใหญ่) ช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี งานเทศกาลโคมไฟ (ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์) และงานเทศกาลอาหารจังหวัดที่สวนชมบ้านเฉลิมพระเกียรติที่จัดขึ้นในช่วงเทศกาลสำคัญในวันลอยกระทง วันปีใหม่ วันสงกรานต์ ฯลฯ นอกจากนี้ในทุกคืนเสาร์มีการจัดถนนคนเดินขึ้นบริเวณสะพานสุพรรณกัลยา

จังหวัดพิษณุโลกยังเป็นแหล่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยวและสถานที่จัดอบรมสัมมนาของหน่วยงานต่างๆ ขนาดความจุ 300-500 ที่นั่ง มีโรงแรมขนาดใหญ่ จำนวน 9 แห่ง โรงแรมขนาดกลาง 80-100 ห้อง ประมาณ 100 แห่ง ห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่จำนวน 6 แห่ง และห้างจำหน่ายสินค้าประเภทวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ จำนวน 3 แห่ง

ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนนักท่องเที่ยว 1,300,184 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 4,314 ล้านบาท และคาดว่ารายได้จากการท่องเที่ยวจะเพิ่มเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและนักธุรกิจพักแรมในจังหวัดพิษณุโลกมีจำนวนมากขึ้นทุกปี

ส่วนที่ 2

ทิศทางการพัฒนา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา 281

ภายใต้บังคับมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่

ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 282

การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็นและมี หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครอง ตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้

ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง ให้มีการกำหนดมาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทาง ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่าง ในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการ ตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการ ดำเนินงานโดยประชาชนเป็นหลัก

มาตรา 283

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการ กำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการ สาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึง ความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็ง ในการบริหารงานได้โดย อิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลัง

ท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจ หน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิด ความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อกำหนดการแบ่งอำนาจ หน้าที่และจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นตามระดับ ความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ รวมทั้งกำหนดระบบตรวจสอบและ ประเมินผล โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน เป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ให้มีกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมตามลักษณะของภาษีแต่ละชนิด การจัดสรร ทรัพยากรในภาครัฐ การมีรายได้ที่เพียงพอกับรายจ่ายตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระดับขั้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น สถานะทางการคลังขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และความยั่งยืนทางการคลังของรัฐ

ในกรณีที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแล้ว คณะกรรมการตามวรรคสามจะต้องนำเรื่องดังกล่าวมาพิจารณาทบทวนใหม่ทุกระยะ เวลาไม่เกินห้าปี เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดสรรรายได้ ที่ได้กระทำไปแล้ว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นสำคัญ

การดำเนินการตามวรรคห้า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานรัฐสภาแล้วให้มีผลบังคับได้

มาตรา 284

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ

สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปี

คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือน ประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการ ส่วนท้องถิ่น และจะมีผลประโยชน์ขัดกันกับการดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติมิได้

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หลักเกณฑ์และวิธีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในกรณีที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นต้องพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจาก ตำแหน่งและ จำเป็นต้องมีการแต่งตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว มิให้นำ บทบัญญัติวรรคสาม และ วรรคหก มาใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่มีโครงสร้างการบริหารที่แตกต่าง จากที่บัญญัติไว้ใน มาตรานี้ ให้กระทำได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 265 มาตรา 266 มาตรา 267 และมาตรา 268 มาใช้บังคับ กับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 285

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเห็นว่าสมาชิก สภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่สมควร ดำรงตำแหน่งต่อไป ให้มีสิทธิลงคะแนนเสียง ถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ จำนวนผู้มีสิทธิ เข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ การตรวจสอบรายชื่อ และการลงคะแนนเสียง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 286

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อ ร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้ สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้

จำนวนผู้มีสิทธิเข้าชื่อ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ รวมทั้งการตรวจสอบรายชื่อ ให้เป็นไป ตามที่กฎหมาย บัญญัติ

มาตรา 287

ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าว ได้ด้วย

ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชนใน ท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ ประชาชนทราบก่อนกระทำการเป็น เวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอ จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อน การกระทำนั้น หรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อ ตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำ งบประมาณ การใช้ จ่าย และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และกำกับการบริหารจัดการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติ มาตรา 168 วรรค หกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 288

การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น โดยการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีมาตรฐานสอดคล้องกัน และอาจได้รับ การพัฒนาาร่วมกันหรือสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้ รวมทั้งต้องได้ รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่นก่อน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีองค์กรพิทักษ์ระบบ คุณธรรมของข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างระบบคุ้มครองคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารงาน บุคคล ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้แทนของ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นและ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 289

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และการฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ

การจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นตามวรรคสอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย

มาตรา 290

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่

(2) การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน

(3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใตนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

(4) การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

นโยบายรัฐบาล

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ 4 ปีของรัฐบาล ดังต่อไปนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคม ปราบปรามยาเสพติด สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน ฟื้นฟูให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาความยากจน โดยพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อเพิ่มศักยภาพการหารายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาสในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกร แรงงาน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญเร่งด่วน โดยมีนโยบายที่สำคัญ คือ

1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ และสร้างเสถียรภาพทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ โดยมุ่งถึงประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาดำเนินการกิจในด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนา โดยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อของประชาชน ตลอดจนอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในพื้นที่โดยเร็วที่สุด

1.3 เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยังคงยึดหลักการ “ผู้เสพ คือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม” ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด ลดปริมาณผู้เสพยา และป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม และใช้มาตรการทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมตัดช่องทางการหาเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์ และการเป็นเจ้ามือการพนัน เป็นต้น

1.4 ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท ระดับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม แก่ผู้บริโภคและผู้ผลิต พร้อมทั้งจัดหาสินค้าราคาประหยัดจำหน่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อย

1.5 เพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้เป็นแหล่งเงินหมุนเวียนในการลงทุน สร้างงานและอาชีพ สร้างรายได้และลดรายจ่ายให้แก่ประชาชนในชุมชนและวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน พัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดี ให้สามารถยกระดับเป็นธนาคารหมู่บ้านและชุมชน

1.6 จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร (Small Medium Large: SML) ให้ครบทุกหมู่บ้านและชุมชน เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง และพัฒนาโครงการที่จะก่อให้เกิดรายได้ อย่างยั่งยืน พัฒนาสินทรัพย์ชุมชน อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรของรัฐ ท้องถิ่น และจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 สนับสนุนโครงการธนาคารประชาชน เพื่อกระจายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย สร้างทางเลือกและลดการพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบ ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ด้วยตนเอง

1.8 สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างโอกาสในการลงทุนและสร้างรายได้ ผ่านสถาบันการเงินของรัฐและธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

1.9 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะสนับสนุนให้ชุมชนเข้าถึงองค์ความรู้สมัยใหม่ แหล่งเงินทุน และพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการตลาด เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.10 พักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจน ที่ผ่านกระบวนการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ เพื่อสร้างโอกาสให้เกษตรกรสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการสร้างรายได้และอาชีพที่มั่นคง

1.11 สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยง อันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหายจากภัยธรรมชาติ และสร้างกลไกในการสร้างเสถียรภาพราคาของสินค้าเกษตรที่เป็นธรรม

1.12 ขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix-it Center) และสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ในการใช้ การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมืออุปกรณ์การประกอบอาชีพ เครื่องใช้ในครัวเรือน รวมทั้งสร้างเครือข่ายศูนย์ฯ กับชุมชนและวิสาหกิจเพื่อให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม ระบบรับรองและตรวจสอบคุณภาพในขั้นต้นของสินค้าชุมชน

1.13 สร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง เช่น โครงการ “บ้านเอื้ออาทร” “บ้านรัฐสวัสดิการ” และ “ที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นครั้งแรก” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วยระบบขนส่งมวลชนได้อย่างสะดวก

1.14 เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 9 สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมือง และรถไฟกึ่งปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้า และการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.15 ดำเนินมาตรการลดผลกระทบจากราคาพลังงาน โดยเร่งรัดโครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากก๊าซธรรมชาติและผลผลิตทางการเกษตร เช่น แก๊สโซฮอล์ ไบโอดีเซล รวมทั้งเร่งรัดมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดภาระการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ

1.16 **เพิ่มความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย** โดยประกาศให้ปี 2551 - 2552 เป็น “ปีแห่งการลงทุน” และ “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย”

1.17 **วางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม** โดยใช้ข้อมูลระบบภูมิสารสนเทศ ภายใต้กระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินทำกินและประกอบอาชีพอย่างทั่วถึงและพอเพียง

1.18 **ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน** โดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน โดยดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างภาคการเกษตร การบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง ทั้งในพื้นที่ชุมชนเมืองและพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งระบบประปาที่ถูกละเลย เพื่อบริโภคและบริโภคแก่ประชาชนให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำโดยการพัฒนาชลประทานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชลประทานระบบท่อ

1.19 **เร่งรัดมาตรการและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน** โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ธุรกิจเอกชน และชุมชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการปลูกและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในระดับครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2. นโยบายระยะการบริหารราชการ 4 ปี ของรัฐบาล

ในส่วนของนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ 4 ปีของรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายหลักในการบริหารประเทศ ดังต่อไปนี้

2.1 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

รัฐบาลให้ความสำคัญแก่การให้หลักประกันขั้นพื้นฐานของบริการสาธารณะของรัฐภายใต้บทบาทของรัฐธรรมาภิบาล การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การมีสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต และประชาชนมีความสุข โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 นโยบายการศึกษา

1) ยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา และสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2) พัฒนาหลักสูตร ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพและคุณธรรมอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

3) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน และการเรียนรู้อย่างจริงจัง จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้โรงเรียนอย่างทั่วถึง

4) ดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา 12 ปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนในการศึกษาต่อผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต และเชื่อมโยงกับนโยบายการผลิตบัณฑิตเพื่อ

ตอบสนองความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถของประเทศ รวมทั้งต่อยอดให้ทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

5) สนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ และเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในสาขาต่าง ๆ เช่น ปิโตรเคมี ซอฟต์แวร์ อาหาร สิ่งทอ บริการสุขภาพและการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เป็นต้น ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทาง ตลอดจนให้มีการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามมาตรฐานสากล

6) ขยายบทบาทของระบบการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น สำนักงานบริหารจัดการองค์ความรู้ ระบบห้องสมุดสมัยใหม่ หรืออุทยานการเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ศูนย์พัฒนาด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ ศูนย์บำบัดและพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.1.2 นโยบายแรงงาน

1) เร่งฝึกอบรมและพัฒนาคนที่ทำงานแล้วและคนที่ถูกเลิกจ้าง เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีระดับเทคโนโลยีที่สูงขึ้น

2) จัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการทำงาน การเลิกจ้างอื่นเนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดให้มีการจ้างงานใหม่โดยเร็ว

3) ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

2.1.3 นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

1) เพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค พร้อมทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและครบวงจร ทั้งการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ

2) จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่การเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต และอุบัติเหตุจากการจราจร พร้อมทั้งนำมาตรการภาษีการบริโภคสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาใช้กระตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลให้ลด ละ และเลิก พฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ

3) ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่และระบาดซ้ำในคน พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสานเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

4) เพิ่มแรงจูงใจและขยายงานอาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อเป็นกำลังสำคัญให้ชุมชนในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาลและการเฝ้าระวังโรคในชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ และพละนาถัยที่ดี รวมทั้งพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศที่จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศไทย สร้างนิสัยรักการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นและมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด

2.1.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

1) อุปถัมภ์ คຸ້มครอง และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนา มาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

2) ฟื้นฟูและสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดูแลรักษาแหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้และใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนพื้นฐาน ความรู้และความเป็นไทย รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโบราณสถานให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมระดับโลก

3) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ชาบซึ่งในความสุนทรีย์ของศิลปะ

4) ขยายบทบาทสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเปี่ยงเบนทางวัฒนธรรม และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งจัดตั้งสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าทันสถานการณ์

2.1.5 นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

1) ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานและใช้ประโยชน์จากกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนผู้สูงอายุ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กองทุนพัฒนาชุมชน และกองทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อให้เป็นพลังร่วมในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

2) สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดและเยาวชนทุกช่วงวัย โดยให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครอบครัวยุที่อบอุ่น และสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทันโลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย สร้างความเข้าใจให้แก่พ่อแม่ถึงวิธีการดูแลบุตรที่ถูกต้องตามระดับการพัฒนาของสมอง

3) สร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ให้เด็ก สตรี และคนพิการ ที่ด้อยโอกาส โดยจะจัดชวบนการค้ำมนุษย์ให้หมดสิ้นไป ขจัดกาเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็ก สตรี และคนพิการในทุกรูปแบบและอย่างเด็ดขาด รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างเหมาะสม และส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีและคนพิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

4) เตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุ โดยยึดหลักการให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยสร้างหลักประกันด้านรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา สร้างพฤติกรรมด้านสุขภาพที่

เหมาะสมกับช่วงวัย สนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ ขยายฐานการให้เป็ยยังชีพ แก่คนชราที่ไม่มีรายได้ และส่งเสริมการใช้ประสบการณ์ของผู้สูงอายุในกระบวนการพัฒนาประเทศโดยระบบคลังสมอง

5) สร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคมเมือง โดยมีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีบริการขั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสม มีโรงเรียนใกล้บ้าน มีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.2 นโยบายเศรษฐกิจ

รัฐบาลจะบริหารจัดการเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง มีความสมดุลและเข้มแข็ง ทั้งในภาคเศรษฐกิจภายในประเทศและต่างประเทศ มีภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้าและการลงทุน รวมทั้งการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยวางโครงสร้างพื้นฐานด้านองค์ความรู้ มีระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและบริการ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ พลังงาน และระบบโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 นโยบายการเงินการคลัง

1) ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ โดยดูแลเงินเพื่อและค่าเงินบาทให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและกลไกตลาด ส่งเสริมประสิทธิภาพและความมั่นคงของภาคการเงินในประเทศ และส่งเสริมศักยภาพในการบริหารความเสี่ยงของภาคเอกชน

2) รักษาวินัยการคลังเพื่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังในระยะยาว ซึ่งครอบคลุมถึงเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ งบประมาณของท้องถิ่น ฐานะการเงินของรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ปฏิรูประบบงบประมาณแผ่นดินทั้งระบบ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศอย่างบูรณาการ ปรับปรุงระบบภาษีและการจัดเก็บภาษีให้มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และเพียงพอกับรายจ่ายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

3) ส่งเสริมให้มีระบบการออมระยะยาว เพื่อให้มีเงินออมเพียงพอกับการดำรงชีพในยามชรา รวมทั้งเป็นการสร้างฐานเงินออมเพื่อการระดมทุนของประเทศในอนาคต

4) วางระบบการดูแลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ ทั้งการลงทุนของผู้ประกอบการและนักลงทุนที่เป็นสถาบัน และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพของสาขาการผลิตที่จำเป็น และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

5) ปรับปรุงประสิทธิภาพของตลาดทุนให้ทัดเทียมกับตลาดหลักในภูมิภาคและตลาดโลกทั้งด้านธรรมาภิบาล ราคา และคุณภาพ โดยให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงมาตรการสิ่งจูงใจเพื่อสนับสนุนการออมของ

ประเทศ การเพิ่มบทบาทของตลาดทุนและตลาดตราสารหนี้ในการเป็นแหล่งทุนสำหรับการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ และการจัดให้มีกลไกเพื่อกำกับดูแลการพัฒนาตลาดทุนให้ประสานสอดคล้องกับการพัฒนาตลาดเงิน

6) พัฒนารัฐวิสาหกิจให้สามารถเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา และการลงทุนของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างฐานรายได้และมูลค่าให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ มีการบริหารงานอย่างมืออาชีพ ตลอดจนกำกับดูแลการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจภายใต้หลักธรรมาภิบาล ทั้งการจัดทำและแยกบัญชีเชิงสังคม ความโปร่งใส และการวัดประสิทธิภาพของการทำงานในมาตรฐานไม่น้อยกว่าเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งเร่งฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน

2.2.2 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

1) ภาคเกษตร

1.1) เร่งปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาด และการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นตลาดเดิมและตลาดใหม่ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของการทำประมง ปศุสัตว์ และพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศให้ครบวงจร รวมทั้งสนับสนุนการผลิตพืชพลังงาน เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง เพื่อสนับสนุนนโยบายพลังงานทดแทน และสนับสนุนการผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาด เช่น พืชเส้นใย และสมุนไพร เป็นต้น

1.2) ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร โดยการแปรรูปที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลเพื่อเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตร โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านมาตรฐานการผลิต สินค้าเกษตรและอาหาร ความปลอดภัยอาหารตามมาตรฐานสากล รวมทั้งให้มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ตลอดจนสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรในชุมชน

1.3) เร่งรัดการเจรจาข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อป้องกันมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี และพัฒนาโครงข่ายระบบการขนส่งสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ชนบท และเมือง เพื่อขยายตลาดของสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลก

1.4) ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชนตามแนวพระราชดำริ เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านอาหาร ส่งเสริมการขยายกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร โครงการอาหารกลางวัน และธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ โดยเกษตรกรและชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางด้วยตนเอง

1.5) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรทั้งในด้านการรวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสภาเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเกษตรและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง

2) ภาคอุตสาหกรรม

2.1) พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถ ทักษะแรงงาน การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรม บนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

2.2) พัฒนาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงและมีความได้เปรียบ เช่น อาหาร เหล็ก ยานยนต์ ปิโตรเคมี พลังงาน และอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ให้เป็นฐานการผลิตในระดับภูมิภาคและระดับโลก ด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือให้สิทธิพิเศษกับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ รวมทั้งจัดหาและพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ 20 ปีข้างหน้า โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่

2.3) สร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย โดยสนับสนุนการพัฒนาทักษะฝีมือผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น กลุ่มสินค้าแฟชั่น อัญมณี และเครื่องประดับ และสินค้าอื่น ๆ พร้อมทั้งใช้มาตรการด้านการตลาดและสร้างตราสัญลักษณ์สินค้าของไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.4) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยการสนับสนุนด้านองค์ความรู้และนวัตกรรม รวมถึงการสร้างธรรมาภิบาลในการประกอบการและความรับผิดชอบต่อสังคม

2.5) ส่งเสริมและขยายบทบาทศูนย์บ่มเพาะสำหรับผู้ประกอบการที่มุ่งสร้างสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ออกแบบให้มีความเหมาะสมตามศักยภาพในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างศูนย์พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

2.6) จัดตั้งกองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุนเพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัว และสนับสนุนการลงทุนของอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงและใช้พลังงานน้อย รวมทั้งขยายบทบาทของกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถสนับสนุนการปรับโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

3.1) เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยฟื้นฟู พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน รวมถึงการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มดูแลรักษาสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า และกลุ่มที่มีความสนใจด้านระบบนิเวศ วัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถาน เป็นต้น และดูแลให้นักท่องเที่ยวปลอดภัยจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ

3.2) พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจ การประชุมและแสดงสินค้า การศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจ

ภาพยนตร์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน มาตรฐานธุรกิจและการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจ และการส่งเสริมด้านการตลาด

3.3) ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือของกลุ่มอุตสาหกรรมการค้าและบริการที่เน้นความสำคัญของศักยภาพพื้นที่และเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งความสามารถทางด้านบุคลากรเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ที่เชื่อมโยงกับการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์

4.) การตลาด การค้า และการลงทุน

4.1) ส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน และคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการในด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

4.2) ดำเนินการตลาดเชิงรุกเพื่อรักษาตลาดเดิมและสร้างตลาดใหม่ เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกไปตลาดหลัก โดยส่งเสริมการส่งออกในตลาดใหม่ ได้แก่ จีน อินเดีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา และยุโรป ตะวันออก พร้อมทั้งรักษาส่วนแบ่งในตลาดหลักไม่ให้ลดลง โดยมุ่งเน้นการส่งออกสินค้าที่มีอัตราการขยายตัวสูงในตลาดใหม่

4.3) ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงทางการค้าในระบบพหุภาคีและทวิภาคี เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดน

4.4) ทบทวนการจัดตั้งสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศและปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการด้านการค้าของประเทศให้เป็นไปอย่างบูรณาการ โดยเชื่อมโยงกลไกในระดับนโยบายและหน่วยงานปฏิบัติที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนให้แก่ธุรกิจภาคเอกชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

4.5) สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ ทั้งในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้า การทำสัญญาสินค้าเกษตรตามข้อตกลง การเปิดสาขา การหาตัวแทนและหุ้นส่วนในต่างประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจไทยในต่างประเทศ

4.6) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุน เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ

2.2.3 นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ

1) พัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงและเพียงพอ โดยเฉพาะการจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ทั้งนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค บริการสื่อสารโทรคมนาคม และที่อยู่อาศัย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2) พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ ทั้งพื้นที่ชนบท เมือง และระหว่างประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการขนส่งระบบรางให้เชื่อมโยงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เพื่อลดต้นทุนสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก

3) พัฒนาการขนส่งทางน้ำและกิจการพาณิชย์นาวี ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาท่าเรือน้ำลึกบริเวณพื้นที่ภาคใต้ พัฒนาท่าเรือชุมชน และกองเรือไทย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการใช้พลังงานในภาคขนส่ง เชื่อมโยงประตูการค้าใหม่และสนับสนุนการท่องเที่ยว

4) พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาค และอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก

2.2.4 นโยบายพลังงาน

1) สร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน ด้วยการจัดหาพลังงานให้เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยเร่งรัดให้มีการลงทุนสำรวจและพัฒนาพลังงานทั้งจากในประเทศ เขตพื้นที่พัฒนาร่วม และจากประเทศเพื่อนบ้านให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือด้านพลังงานกับต่างประเทศ

2) ส่งเสริมให้มีการกำกับดูแลกิจการพลังงานให้มีราคาพลังงานที่เหมาะสม เป็นธรรม และก่อให้เกิดการแข่งขันลงทุนในธุรกิจพลังงาน โดยมีมาตรฐาน คุณภาพการให้บริการและความปลอดภัยที่ดี

3) พัฒนาและวิจัยพลังงานทดแทนทุกรูปแบบเพื่อเป็นทางเลือกแก่ประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการตัดสินใจพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและพลังงานที่สอดคล้องกับท้องถิ่น

4) ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคประชาชน โดยมีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม

5) ส่งเสริมการพัฒนา ผลิต และใช้พลังงานควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดการก๊าซเรือนกระจกเพื่อช่วยบรรเทาสภาวะโลกร้อน

2.2.5 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น โครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงให้ทั่วถึง เพียงพอ ในราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม และแข่งขันได้ เพื่อเป็นโครงข่ายหลักสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมืองและชนบท และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

2) พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านบริการความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และจัดให้มีกลไกสนับสนุนแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและ
บริการภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมโยงข้อมูล การบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ การเตือนภัย
และความมั่นคงของรัฐ บริการการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศและเทคโนโลยี
อวกาศ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

2.3 นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลให้ความสำคัญแก่บทบาทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการสร้างความสุขของ
ประชาชนและสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ
ระหว่างมิติของเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มการมีบทบาทร่วมของประชาชนและ
ชุมชน โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.3.1 อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่า
ทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญแก่การใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจนความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อ
สร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มสู่เศรษฐกิจระดับประเทศและสากลในระยะต่อไป

2.3.2 เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของ
ประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือ
ครอง และการอนุรักษ์ฐานทรัพยากร ที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และ
ทรัพยากรธรณี โดยการใช้ระบบภูมิสารสนเทศ ควบคู่กับการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายตลอดจนกฎระเบียบที่
เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเร่งรัดปราบปรามการทำลายป่า สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง รวมทั้งการ
มีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพ
ชีวิตอย่างยั่งยืน

2.3.3 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ โดยการยุติการเผาไร่และทำลายหน้าดิน การลดการใช้
สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนว
พระราชดำริ รวมทั้งมีการกระจายและจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างเป็นธรรม อนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าที่สมบูรณ์
สนับสนุนให้มีการปลูกและฟื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการจัดการป่าชุมชนและส่งเสริมการปลูกไม้
เศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ และการสนับสนุนบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำ เช่น การ
ทำฝายต้นน้ำลำธารหรือฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ

2.3.4 จัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูลและเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น
อุทกภัย ภัยแล้ง ธรณีพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และดำเนินมาตรการลดผลกระทบและความ
เดือดร้อนของประชาชนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

2.3.5 เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียง ที่เกิดจากการผลิตและ
บริโภค โดยเฉพาะเร่งรัดการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสิ่งคั่งค้างและการผลิตในภาคเกษตรและ
อุตสาหกรรม การจัดทำระบบกำจัดขยะโดยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย

2.3.6 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การผลิตวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ การหมุนเวียนการใช้วัตถุดิบและเทคโนโลยีที่สะอาด และการใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลดการก่อมลพิษและลดภาระของสังคมตามธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

2.3.7 ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมและการปรับพฤติกรรมการผลิตและการบริโภค เพื่อบรรเทาผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่จะนำมาสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.4 นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิต โดยรัฐบาลจะดำเนินการ ดังนี้

2.4.1 ส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมที่มีอยู่ให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจ ซึ่งจะนำไปสู่การวิจัย และพัฒนาต่อยอดและมีการใช้ประโยชน์องค์ความรู้และเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์

2.4.2 สร้างเสริมความรู้ความคิดของประชาชนทางด้านวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและคุณธรรมให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของภาคการผลิตและบริการ ตลอดจนพัฒนาเส้นทางอาชีพเพื่อรักษาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ในระบบ รวมทั้งจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ชั้นสูงจากต่างประเทศเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรไทย

2.4.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ และสนับสนุนการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยเพื่อป้องกันมิให้ไทยถูกเอาเปรียบทางเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานให้ทันสมัย รวมทั้งพัฒนาศูนย์บ่มเพาะธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์ และศูนย์แห่งความเป็นเลิศในสาขาเทคโนโลยีที่สำคัญ

2.4.4 ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยพัฒนามาตรการจูงใจ และกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคธุรกิจเอกชน และส่งเสริมการลงทุนจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์จากต่างประเทศมาใช้ประโยชน์

2.5 นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อตอบสนองผลประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน โดยจะดำเนินบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความร่วมมือและขยายความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศตามสนธิสัญญา

และความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พร้อมกับการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาเศรษฐกิจไทยทุกสาขาให้ได้รับประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสานต่อนโยบายทีมประเทศไทย (Team Thailand) เพื่อให้การดำเนินงานด้านต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีเอกภาพ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.5.1 ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การขยายการคมนาคมขนส่ง และความร่วมมือด้านอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค เช่น ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) เป็นต้น

2.5.2 ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในเอเชีย กรอบความร่วมมือเอเชีย และเพิ่มบทบาทในการสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน และผลักดันบทบาทอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในวาระที่ไทยเป็นประธานอาเซียน

2.5.3 มีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์กรระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์กรระดับภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาสันติภาพ ความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขประเด็นปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์

2.5.4 กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก จัดทำข้อตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคีและกับประเทศต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม สร้างกลไกเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการให้สามารถปรับตัวรับผลกระทบและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี

2.5.5 ดำเนินงานเชิงรุกทางการทูตเพื่อประชาชน วัฒนธรรม และการศึกษา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนในระดับประชาชนกับนานาประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาและสานต่อความร่วมมืออย่างใกล้ชิดเพื่อความเข้าใจอันดีกับองค์กรทางศาสนาอื่น ๆ

2.5.6 คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย ดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะคนไทยที่ประกอบอาชีพและมีถิ่นฐานในต่างประเทศ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนชาวไทยในการรักษาเอกลักษณ์และความเป็นไทย

2.6 นโยบายความมั่นคงของรัฐ

รัฐบาลจะรักษาความมั่นคงของประเทศ สถาบันพระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติ เตรียมความพร้อมในการเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งภัยธรรมชาติและความขัดแย้งที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย แก้ไขความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัด

ภาคใต้และสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขสามัคคี สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนในทุกพื้นที่ของประเทศ และต่อต้านภัยสังคมในทุกรูปแบบ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.6.1 เติบโตทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงรักษาไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้ รวมทั้งเสริมสร้างจิตสำนึกประชาชนในชาติให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจนสร้างบรรยากาศให้เกิดความรัก ความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของคนในชาติ

2.6.2 เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง มีศักยภาพในการรักษาเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และผลประโยชน์ของชาติ โดยมุ่งพัฒนาความทันสมัยของอาวุธยุทโธปกรณ์ และเตรียมความพร้อมของกำลังพลในกองทัพ ตลอดจนการฝึกกำลังประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนภารกิจในการพัฒนาประเทศและการรักษาสันติภาพภายใต้กรอบกติกาของสหประชาชาติ

2.6.3 เร่งพัฒนาระบบการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน เน้นการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับขบวนการลักลอบเข้าเมืองที่ผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน เพื่อลดขนาดและผลกระทบของปัญหาความมั่นคงระยะยาวให้เหลือน้อยที่สุด ควบคุมไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ไม่มีสถานภาพที่ชัดเจนภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

2.6.4 พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความมั่นคง ตลอดจนการดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และเร่งจัดเงื่อนไขความไม่เข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือระหว่างกันทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านความมั่นคง

2.6.5 ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิดประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงและการเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ โดยจัดระบบบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานพลเรือน ตำรวจ ทหาร และให้ความสำคัญแก่ข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของชาติได้อย่างแท้จริง

2.6.6 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยเน้นการบริหารวิกฤติการณ์ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนให้สามารถดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟูความเสียหายของชาติที่เกิดจากภัยต่าง ๆ

2.7 นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

รัฐบาลจะพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงานภาครัฐเพื่อให้ส่วนราชการมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ และจะปรับปรุงกฎหมายและการ

ยุติธรรม สนับสนุนการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินนโยบายสาธารณะ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้

2.7.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

- 1) ปรับปรุงการให้บริการประชาชน ด้วยการสร้างนวัตกรรมและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการให้บริการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน
- 2) พัฒนาระบบและกำหนดมาตรการเพื่อดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามารับราชการ ด้วยการปรับปรุงระบบค่าตอบแทนและสิ่งจูงใจให้เทียบเคียงหรือแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน เพื่อให้ระบบราชการเป็นนายจ้างอันเป็นที่หมายปองของผู้สมัครงาน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายถ่ายโอนกำลังคนทั้งภายในระบบราชการและระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคส่วนอื่น ๆ
- 3) พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ รวมทั้งจะวางมาตรการสำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานและจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมตามผลงาน เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน
- 4) พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยการเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการให้เหมาะสมกับสภาพการทำงานและสถานการณ์ค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิภาพการทำงานและภาระหนี้สิน เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว
- 5) เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ภาคราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจแก่ประชาชน
- 6) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่น โดยไม่กระทบความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ตลอดจนพึ่งพาตนเองด้วยฐานรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้มากขึ้น
- 7) สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่
- 8) เร่งรัดดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการจัดสรรรายได้ให้ท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม

9) สนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัด ผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และการจัดทำงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดวางยุทธศาสตร์การพัฒนาและทิศทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของประชาชน

2.7.2 กฎหมายและการยุติธรรม

1) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง และส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีผลกระทบต่อประชาชนและภาคธุรกิจ รวมตลอดถึงเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน

2) พัฒนากฎหมายให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและความจำเป็นของสังคม รวมทั้งจัดให้มี “องค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย” และ “องค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม” ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศและกระบวนการยุติธรรม

3) ส่งเสริมและพัฒนาระบบงานยุติธรรมทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม การใช้เครื่องมือและหลักวิชาการนิติวิทยาศาสตร์ การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความยุติธรรม เช่น การพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนและยุติธรรมจังหวัด การพัฒนาและจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือก (ซึ่งเป็นกระบวนการชะลอการลงโทษ เช่น ใช้วิธีการทำงานบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม เป็นต้น) ควบคู่กับกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก รวมทั้งการพัฒนาระบบและวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม

4) เสริมสร้างความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมุ่งพัฒนากฎหมายและระบบงานยุติธรรมที่สอดคล้องกับพื้นที่ วิถีชีวิต และวัฒนธรรมท้องถิ่น บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ขจัดเงื่อนไขความไม่ยุติธรรม และพัฒนาระบบการพิสูจน์การกระทำความผิดที่มีประสิทธิภาพ

2.7.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่น ได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 - 2558

การบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความสามัคคีปรองดอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือกันในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 76 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 13 และมาตรา 14 กำหนดให้รัฐบาลจะต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐโดยนำนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาและแผนพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณากำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่างๆ ที่จะต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการ และการติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน และรองรับต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลกได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งกำหนดวิธีการและวางกลไกในการถ่ายทอดนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานต่างๆ ตลอดระยะเวลาการบริหารราชการสี่ปีของคณะรัฐมนตรี

การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 ของรัฐบาลยึดเจตนารมณ์ของคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23-25 สิงหาคม 2554 ตลอดจนแผนพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่สำคัญได้แก่ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) เป็นแนวทางในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งแต่ละส่วนราชการจะต้องนำไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 9 และมาตรา 16 ในการกำหนดเป็นรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมที่จะดำเนินการในแต่ละปี เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี อันเป็นการผลักดันให้ประเด็นนโยบายตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558 มีเนื้อหาสาระสำคัญประกอบด้วยสี่ส่วน ได้แก่

ส่วนที่หนึ่ง แสดงแนวคิดและทิศทางการบริหารประเทศ วิสัยทัศน์ของรัฐบาล และกรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

ส่วนที่สอง แสดงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดของนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก (ปี 2555) เพื่อสร้างความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ การแก้ไขปัญหาเสพติด การแก้ไขปัญหาค่าครองชีพของประชาชน การสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ และแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปีของรัฐบาล (ปี 2555-2558)

ส่วนที่สาม แสดงกลไกการนำแผนการบริหารราชการแผ่นดินไปสู่การปฏิบัติ อันประกอบด้วย การมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบ ประมาณการรายได้และประมาณการความต้องการใช้เงินตามนโยบาย และแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

ส่วนที่สี่ แสดงแผนงาน/โครงการที่มีลำดับความสำคัญตามนโยบายรัฐบาลทั้งที่ต้องเร่งดำเนินการในปี 2555 และที่จะดำเนินการในช่วงปี 2555-2558

ส่วนที่หนึ่ง แนวคิดและทิศทางการบริหารประเทศ

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ.2555-2558 รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคี ประองตอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก 3 ประการ คือ

หนึ่ง เพื่อนำ ประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

สอง เพื่อนำ ประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

สาม เพื่อนำ ประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

สถานะของประเทศก่อนเข้ามาบริหารประเทศ

สถานะของประเทศก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้าบริหารประเทศเป็นช่วงที่สังคมไทยยังมีความขัดแย้งทางการเมืองจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ ทำให้สูญเสียโอกาสในการเดินทางเพื่อพัฒนาประเทศ และมีผลกระทบต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชน รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนไทย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะบริหารประเทศให้คืบหน้าอย่างราบรื่น พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

1. ด้านเศรษฐกิจ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาการส่งออกสินค้าและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งมีความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ส่วนการผลิตยังคงกระจุกตัวในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่เป็นของบริษัทต่างชาติ ดังจะเห็นได้จากการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2552 ซึ่งส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทย หดตัวร้อยละ 2.3 และมีการฟื้นตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้การส่งออกการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวสูง ทำให้ในปี 2553 เศรษฐกิจไทยขยายตัวสูงถึงร้อยละ 7.8 ส่วนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 3.3 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 4.6 ของ GDP ทุนสำรองเงินตรา

ต่างประเทศ 172.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ อัตราการว่างงานร้อยละ 1.0 ภาวะหนี้สาธารณะอยู่ที่ร้อยละ 42.4 ของ GDP ในช่วงต้นปี 2554 ประเทศไทยได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิที่ประเทศญี่ปุ่น ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตหลักของไทยโดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวต่อเนื่อง ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 และ 2 ของปี ส่งผลทำให้เศรษฐกิจไทยโดยรวมในไตรมาสสองของปี 2554 ขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 3.2 ในไตรมาสแรกของปี เฉลี่ยครึ่งแรกของปีเศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.9 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย การที่ภาวะเศรษฐกิจมีแรงกดดันเงินเพื่อเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันและราคาสินค้าในตลาดโลก ประกอบกับการส่งผ่านต้นทุนผู้ประกอบการไปยังราคาสินค้าภายในประเทศ และการคาดการณ์เงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทำให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในไตรมาสที่สองอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 4.1 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกที่ร้อยละ 3.0 ล่าสุดในเดือนกรกฎาคม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 4.1 การที่ระดับเงินเฟ้อเพิ่มสูงขึ้นทำให้ผู้บริโภคมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายใช้สอยมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้มีการทยอยปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ ล่าสุดในเดือนสิงหาคม 2554 อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ 3.50 ต่อปี

ภาวะเศรษฐกิจในช่วงครึ่งหลังของปี 2554 คาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และส่งผลให้ตลอดทั้งปี 2554 เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 3.5-4.0 อย่างไรก็ตามยังคงมีปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย ซึ่งรัฐบาลจะได้ติดตามภาวะการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างใกล้ชิด ที่สำคัญได้แก่

- 1) ความเสี่ยงต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่ภาวะการว่างงานยังอยู่ในอัตราที่สูง และความกังวลต่อปัญหาหนี้สาธารณะทั้งในกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป รวมทั้งความเสี่ยงจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นหลังจากได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากแผ่นดินไหวและสึนามิ เนื่องจากอุปสงค์ในตลาดโลกลดลง เงินเยนแข็งค่าขึ้นมาก และอุปสงค์ภาคเอกชนยังคงมีความอ่อนแอ
- 2) ตลาดเงิน ตลาดทุน และอัตราแลกเปลี่ยนยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวน จากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลกที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้เงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นกว่าครึ่งปีแรกจากค่าเงินดอลลาร์ สรอ. ที่อ่อนค่าลง
- 3) ราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มที่จะผันผวน แม้ว่าราคาจะมีแนวโน้มลดลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก แต่ปัจจัยเสี่ยงด้านอุปทานและการเก็งกำไรส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น
- 4) เงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยทรงตัวในระดับสูง แม้ว่าแรงกดดันจากราคาน้ำมันมีแนวโน้มทรงตัว แต่อุปสงค์ภายในประเทศยังขยายตัวได้ดี และตลาดแรงงานมีความตึงตัวสูงทำให้ต้นทุนการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น
- 5) ความล่าช้าของการใช้จ่ายงบประมาณ 2555 จะส่งผลให้การลงทุนภาครัฐขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ และ
- 6) สถานการณ์การผลิตภาคการเกษตรและรายได้เกษตรกรมีความเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ หลังจากปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความถี่มากขึ้นนับจากปลายปี 2553 จนถึงในปัจจุบัน

2. ด้านสังคม สังคมไทยมีโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ในปี 2553 ผู้สูงอายุมีสัดส่วนร้อยละ 11.7 ของประชากรรวม ซึ่งจะเป็ข้อจำกัดต่อศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ภาวะตลาดแรงงานตึงตัว ด้านสุขภาพคนไทยมีสุขภาพโดยรวมดีขึ้น และมีอายุยืนยาวมากขึ้น เนื่องจากโภชนาการและบริการด้านสาธารณสุขที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามต้องเร่งป้องกันโรคและภัยด้านสุขภาพที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงในการดำเนินชีวิตและการบริโภค ส่วนความเหลื่อมล้ำทางสังคมยังเป็นปัญหาเรื้อรังที่สะท้อนถึงความแตกต่างในโอกาสของการเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง การเข้าถึงสิทธิที่พึงมีพึงได้ การเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมที่เท่าเทียม รวมทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พึ่งพิงอุตสาหกรรมเป็นหลักและเอื้อต่อเจ้าของทุนมากกว่าแรงงาน ซึ่งทำให้ผลประโยชน์จากการพัฒนายังกระจุกตัวในกลุ่มคนจำนวนน้อยทั้งในด้านรายได้ การถือครองสินทรัพย์ทางการเงิน และที่ดินรวมทั้งสินทรัพย์อื่นๆ

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มขึ้นของประชากรและการพัฒนาเศรษฐกิจ มีการใช้ประโยชน์เกินศักยภาพในการรองรับของระบบนิเวศ นำไปสู่ความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่ป่าไม้ยังคงถูกบุกรุกทำลายเหลือเพียงร้อยละ 33.56 ของพื้นที่ทั้งประเทศ รวมถึงปัญหาคุณภาพดินเสื่อมโทรม เป็นต้น ทางด้านสิ่งแวดล้อม การควบคุมและกำจัดมลพิษยังขาดประสิทธิภาพ ทำให้มลพิษทางน้ำ อากาศ และเสียงในหลายพื้นที่เกินเกณฑ์มาตรฐาน ปริมาณอากาศของเสียอันตรายทั้งจากชุมชน อุตสาหกรรม และภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นและแพร่กระจายสู่แหล่งน้ำทั้งใต้ดินและผิวดิน

กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล จึงได้กำหนดกลยุทธ์และวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบาย โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก เป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินนโยบายในการสร้างความปลอดภัยของสมานฉันท์ของคนในชาติและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยเฉพาะการให้สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการยกระดับราคาสินค้าเกษตร การเพิ่มรายได้ให้แก่แรงงาน และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การให้เบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดแก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้จะดำเนินการเร่งการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อไป

2. นโยบายที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปี นอกเหนือจากนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการในปีแรกแล้ว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปีของรัฐบาล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังนี้

2.1 ด้านความมั่นคงแห่งรัฐ เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ และเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในทุกด้าน

2.2 ด้านสร้างรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศขยายบทบาท

ให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหารคุณภาพสูง และยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยการขยายช่องการตลาด รวมทั้งดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการที่มีเทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.3 ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญในการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานที่เต็มที่ รวมทั้งมีความระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ภายในประเทศ โดยการเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาพแวดล้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและการตลาด ภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงการค้าเสรี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสในการกระจายรายได้ และการกระจายการลงทุนไปสู่ชนบท เป็นต้น

2.4 ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู เร่งพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้การกระจายครูเพื่อจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ด้านการคุ้มครองแรงงานรัฐบาลให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน รวมทั้งการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการประกันสังคมให้มากขึ้น และขยายความคุ้มครองถึงแรงงานนอกระบบ ที่รัฐจะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน การจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง รวมทั้งยังเร่งยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานที่มีฝีมือทั้งระบบ และเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 นอกจากนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ โดยการเร่งผลิตบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอ การจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง รวมทั้งการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

2.5 ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ยังมีภารกิจสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ

2.6 ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม เร่งพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมบนฐานความรู้ โดยการส่งเสริมการลงทุนในการวิจัยพัฒนาร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี

และการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

2.7 ด้านต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งเสริม พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

2.8 ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบราชการ เน้นการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส นโยบายของรัฐบาลตามที่ได้แถลงต่อรัฐสภาภายใต้กรอบการดำเนินงานนี้ แบ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก คือ นโยบายข้อ (1) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และเรื่องที่จะดำเนินการในช่วง 4 ปี คือ นโยบายข้อ 2 - 8 ได้แก่ (2) นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ (3) นโยบายเศรษฐกิจ (4) นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (5) นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (6) นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม (7) นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศและ (8) นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังมีรายละเอียดปรากฏใน ส่วนที่ 2

ส่วนที่ 2 แนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

สถานการณ์ของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาต้องประสบกับปัญหาความคิดเห็นที่แตกต่างกันในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามัคคีและความปรองดองของคนในชาติ ประกอบกับประชาชนได้รับผลกระทบจากปัญหาทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องของราคาพลังงานและค่าครองชีพที่สูงขึ้น มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและปัญหาทางสังคม อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทุจริต และปัญหาคุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นปัญหาเร่งด่วนที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายที่ต้องเร่งแก้ไขให้ลุล่วงโดยเร็ว เพื่อให้สังคม ไทยกลับสู่ความสงบ เกิดความสามัคคีของคนในชาติ มีความมั่นคง และประชาชนสามารถมีรายได้ที่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และมีโอกาสในการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งการดำเนินการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน จะครอบคลุมการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่ประเทศไทยและคนไทยกำลังเผชิญอยู่ใน 3 เรื่อง ได้แก่

1. การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ การสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในสังคมและการพัฒนาการเมืองของประเทศ เพื่อให้คนไทยหันกลับมาอยู่ร่วมกันอย่างพองาม มีความสามัคคีสังคมไทยมีความสุข และปลอดภัยจากปัญหาเสพติด ปัญหาทุจริตประพทุติมิชอบ และความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง โดยเร่งดำเนินการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ การแก้ไขปัญหาเสพติดตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ การป้องกันและ

ปราบปรามคอร์รัปชันในภาครัฐ การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้และการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

2. การแก้ไขปัญหาค่าครองชีพของประชาชน และการสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ และการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของเยาวชนและประชาชน โดยเพิ่มรายได้ให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการลดรายจ่ายของประชาชน ทั้งในด้านราคาสินค้าและราคาพลังงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการสร้างอาชีพ รวมทั้งการสร้างหลักประกันในด้านสุขภาพ และการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาของเยาวชนไทย

3. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรเพื่อการเกษตร การสร้างรายได้ของประเทศ และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยสร้างความมั่นคงของภาคการผลิตทางการเกษตร ด้วยการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและการขยายเขตพื้นที่ชลประทาน การสร้างรายได้เข้าประเทศผ่านการท่องเที่ยว และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการฟื้นฟูสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลและการขยายฐานภาษีเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 การดำเนินการดังกล่าวของรัฐบาลภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

3.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย

3.2 กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ

3.3 ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

3.4 ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน

3.5 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัด

ชายแดนใต้

3.6 เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

3.7 แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

น้ำมันเชื้อเพลิง

3.8 ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

3.9 ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เหลือร้อยละ 23 ในปี พ.ศ.2555 และลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี พ.ศ.2556

3.10 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน

3.11 ยกเว้นราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน

3.12 เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ

3.13 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์

และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

3.14 พัฒนาระบบประกันสุขภาพ

3.15 จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

3.16 เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

นโยบายที่ 2 นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

ความมั่นคงของประเทศมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และพัฒนาเพื่อสร้างความเจริญของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลจะเทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ และน้อมนำพระราชดำริที่ทรงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมพร้อมทั้งอัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้มีความพร้อมพิทักษ์รักษาเอกราช อธิปไตย ความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติ พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศรวมทั้งจะแก้ไขปัญหาต่างๆ กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจ พัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติโดยเน้นการบริหารวิกฤตการณ์เพื่อเผชิญภัยคุกคามด้านต่างๆ และพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ในทุกด้านและเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมืองแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยมีประเด็นนโยบายที่สำคัญ ได้แก่

2.1 เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

2.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ

2.3 พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

2.4 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ

2.5 เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด องค์กรอาชญากรรม การค้ามนุษย์ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน

นโยบายที่ 3 เศรษฐกิจ

ภายใต้สถานการณ์และสภาวะแวดล้อมของเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูงและอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนผ่านชั่วคราวทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุล สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นรากฐานในการพึ่งพาตนเองและแข่งขันได้ในระยะยาว นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำยังเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องได้รับการแก้ไข เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในอนาคต

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลจึงมุ่งเน้นการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เร่งให้เศรษฐกิจขยายตัวเต็มที่ตามศักยภาพ ขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการกระจายรายได้และขยายโอกาสในการเข้าถึงบริการและปัจจัยการผลิตให้มีความเป็นธรรม สร้างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชน ให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ มีการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังที่สอดคล้องประสานกัน เพื่อสร้างเสถียรภาพของระดับราคา เสถียรภาพทางการคลังของประเทศ และเสถียรภาพของระบบ

การเงิน เพื่อให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงต่าง ๆ นอกจากนี้รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการขนส่งในระบบรางเพื่อลดต้นทุนการผลิต กำหนดนโยบายด้านพลังงานที่เหมาะสม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการลงทุนและการผลิตของไทย ทั้งนี้จะเพิ่มบทบาทให้ภาคเอกชนในการเข้าร่วมลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลังภาครัฐ ในภาคการผลิตนั้น รัฐบาลจะสร้างความแข็งแกร่งให้ภาคการผลิตให้สามารถพึ่งตนเองได้ เพิ่มผลิตภาพการผลิต และมุ่งเน้นการผลิตบนฐานนวัตกรรม องค์ความรู้ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีเป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

3.1 นโยบายเศรษฐกิจมหภาค

3.2 นโยบายสร้างรายได้

3.3 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.3.1 ภาคเกษตร

3.3.2 ภาคอุตสาหกรรม

3.3.3 ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

1) การพัฒนาการท่องเที่ยว

2) การพัฒนาภาคบริการ

3) การพัฒนากีฬา

3.3.4 การตลาด การค้า และการลงทุน

3.4 นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหาร

จัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ

3.5 นโยบายพลังงาน

3.6 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

การดำเนินนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลมุ่งให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมที่มีคุณภาพ โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา ยกกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่ม พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูปรับปรุงระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน แก้ปัญหาหนี้สินครู เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ และเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ต้องการมีงานทำและสถานประกอบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารตำแหน่งงานว่างและความต้องการแรงงานได้โดยสะดวก ให้การคุ้มครองแรงงาน ดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานตามกฎหมาย เร่งยกระดับแรงงานให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ และจัดระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ประชาคม

อาเซียนในปี พ.ศ.2558 ตลอดจนให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านบริการสุขภาพ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพ การให้บริการสุขภาพทั้งระบบอย่างบูรณาการเชื่อมโยงในทุกระดับ จัดให้มีระบบสารสนเทศทางสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาสถานบริการปฐมภูมิที่สมบูรณ์แบบทั่วประเทศ ควบคู่กับผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขให้เพียงพอกับประชากรในพื้นที่และพัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุข พัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรตั้งแต่ในช่วงตั้งครรภ์และทุกช่วงวัยจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพเพื่อลดอัตราป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

นอกจากนี้ รัฐบาลจะดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม มีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลัก และร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย อนุรักษ์ ทำนุบำรุงและบูรณปฏิสังขรณ์แหล่งศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และให้บุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมทุกแขนงทุกสาขาอาชีพ ให้ได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งนำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สำหรับการส่งเสริมความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลมุ่งพัฒนาให้ครอบครัวและสังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น สนับสนุนบทบาทของคณะสงฆ์ และผู้นำทางศาสนาให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของประชาชน ขจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ ควบคุมแหล่งอบายมุขสิ่งเสพติดและป้องกัน ปราบปราม และลงโทษอย่างจริงจังต่อผู้กระทำความผิด ให้โอกาสประชาชนที่มีฐานะยากจนได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง อีกทั้งสนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศ ปกป้องสิทธิของสตรี จัดตั้งอำนาจความสะอาดสาธารณะ พัฒนาบริการสุขภาพอนามัย ให้การสงเคราะห์ จัดการศึกษาจัดสวัสดิการ และหาอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้การเดินทางและการใช้การขนส่งอย่างปลอดภัยโดยน้อมนำหลักการแก้ไขปัญหาราจรตามแนวพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติและถือเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยมีเป้าประสงค์เชิงนโยบาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีการดำเนินการในแต่ละนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ดังนี้

- 4.1 นโยบายการศึกษา
- 4.2 นโยบายแรงงาน
- 4.3 นโยบายพัฒนาสุขภาพของประชาชน
- 4.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- 4.5 นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

นโยบายที่ 5 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลได้ยึดหลักการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มบทบาทภาคประชาชนและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งการจัดการมลพิษทางน้ำ การจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง การจัดการขยะมูลฝอยของเสียอันตรายและสารอันตราย ควบคุม

กับการบริหารจัดการเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนากฎหมายสิ่งแวดล้อมและการบังคับใช้กฎหมาย และสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติพัฒนาระบบการบริหารจัดการ โดยมุ่งให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เป็นไปอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับศักยภาพของระบบนิเวศ คำนึงถึงวิถีชีวิตของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง พร้อมทั้งส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ มีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งนโยบาย ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนี้ได้กำหนดเป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

5.1 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์

5.2 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

5.3 ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ

5.4 สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ

5.5 ส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.6 ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

5.7 สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ

5.8 พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 6 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสร้างศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาประเทศไทยให้เป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้วยการเสริมสร้างความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยและครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐเอกชน และสถาบันการศึกษาขั้นสูงในการลงทุนวิจัยและพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม โดยมีเป้าหมาย เป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

6.1 เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้

- 6.2 เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครุวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ
- 6.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- 6.4 จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง
- 6.5 ส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

นโยบายที่ 7 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน โดยเร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และนานาชาติ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคร่วมกันอย่างยั่งยืนและเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ตลอดจนการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในภูมิภาคและเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นๆ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนและสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน สร้างความสามัคคีและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ตลอดจนเสริมสร้างบทบาทที่เด่นชัด สร้างสรรค์ และส่งเสริมรักษาผลประโยชน์ของประเทศในองค์การระหว่างประเทศโดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก เอเปคและกรอบความร่วมมือที่กำลังพัฒนาขึ้นในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อรักษาสันติภาพ ความเท่าเทียมกัน และความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน การรักษาคำสัตยาบันของความเป็นมนุษย์ การส่งเสริมมนุษยธรรมสากล การปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์รัฐบาลจะกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ กลุ่มประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในประเทศไทย สนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนของนานาชาติประเทศพร้อมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสร้างทัศนคติในทางบวกต่อประชาชนชาวไทยและประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรอิสลามระหว่างประเทศเพื่อให้มีบทบาทที่สร้างสรรค์และเป็นกลางต่อแนวทางการจัดการภายในของประเทศไทย ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพรมแดนและการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย ดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งในภูมิภาคอาเซียนและอนุภูมิภาคให้เป็นประโยชน์ต่อการขยายฐานเศรษฐกิจทั้งการผลิตและการลงทุน ทั้งนี้โดยเน้นการประสานการดำเนินงานของส่วนราชการในต่างประเทศตามแนวทางนโยบายที่ประเทศไทยเพื่อให้การดำเนินงานด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และมีคุณภาพโดยมีเป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 7.1 เร่งส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
- 7.2 สร้างความสามัคคีและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน

7.3 เสริมสร้างบทบาทที่สร้างสรรค์และส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติในองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์การระดับภูมิภาคต่าง ๆ

7.4 กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการแข่งขันให้เศรษฐกิจไทย

7.5 สนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนของนานาประเทศ และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้มีทัศนคติในทางบวกต่อประชาชนและประเทศไทย

7.6 ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพรมแดนและการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดฉันทามติในการกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายต่างประเทศ

7.7 สนับสนุนการทูตเพื่อประชาชน คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทย ดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

7.8 ใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งในภูมิภาคอาเซียนและอนุภูมิภาคให้เป็นประโยชน์ต่อการขยายฐานเศรษฐกิจทั้งการผลิตและการลงทุน

7.9 ประสานการดำเนินงานของส่วนราชการในต่างประเทศตามแนวทางนโยบายที่มประเทศไทย

7.10 ส่งเสริมความร่วมมือ อย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรอิสลามระหว่างประเทศ

นโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รัฐบาลจะพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ ส่งเสริมนโยบายการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะปฏิรูปกฎหมายและพัฒนาระบบการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัย ภายใต้หลักนิติธรรมและความเสมอภาค ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายสาธารณะและร่วมในกระบวนการยุติธรรมภายใต้หลักการยุติธรรมชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ และสื่อสารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ถูกต้อง ทัวถึง และเป็นธรรม เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี โดยมีเป้าหมาย เป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์ วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

8.2 กฎหมายและการยุติธรรม

8.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชน และสื่อสารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

นโยบายของกระทรวงมหาดไทย

แนวทางปฏิบัติราชการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ในการประชุม กระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2554 โดยยึดถือแนวนโยบายของรัฐบาลและแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นภารกิจสำคัญของกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

1. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติในระดับพื้นที่
2. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยพลังแผ่นดิน
3. การบูรณาการแก้ไขปัญหาภัยธรรมชาติและการเร่งรัดช่วยเหลือ พื้นฟูผู้ประสบภัย
4. สนับสนุนการนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้
5. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน และสนับสนุนการดำเนินโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่
7. ยกกระดับสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และเพิ่มช่องทางการตลาดเชิงรุกทั้งภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน
8. เพิ่มขีดความสามารถและบทบาทฝ่ายปกครองในการรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงภายใน และการอำนวยความสะดวกในสังคม
9. เร่งรัดออกเอกสารสิทธิที่ดินให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินของรัฐ
10. เสริมสร้างระบบคุณธรรมและนำบริการที่ดีสู่ประชาชน ด้วยการปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
11. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส
12. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินในทุกระดับ

นโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น มีแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีความสอดคล้องกับแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน ในนโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การยกระดับขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลที่ 8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และนโยบายรัฐบาลที่ 8.3 สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสำหรับประเด็นนโยบายรัฐบาลที่ 8.1 เป้าหมายเชิงนโยบาย เรื่อง

1. ระบบการบริหารงานภาครัฐ สามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนรวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน
2. การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้ทันสมัยและเสริมสร้างบุคลากรภาครัฐให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน
3. ระบบราชการมีความโปร่งใส ปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันลดลงและสอดคล้องกับนโยบาย จำนวน 3 เรื่อง และมีกลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ ดังนี้

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และถูกต้องชอบธรรมและส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ	- พัฒนามาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ - สนับสนุนและส่งเสริมการประสานการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
2. จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ พร้อมทั้งพัฒนาข้าราชการโดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของภาคราชการในอนาคต	- พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐให้มีขีดความสามารถและความยืดหยุ่นคล่องตัวตอบสนองต่อการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ - วางมาตรการ/ระบบในการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมสอดคล้องกับผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน - พัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ เพื่อให้รองรับกับสถานการณ์ของโลกที่
3. ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจแตกต่างกันตามพื้นที่ ตามการแข่งขันของการจ้างงานในแต่ละสายอาชีพที่เหมาะสม และตามความจำเป็นเพื่อรักษาคนเก่ง คนดีไว้ในราชการ รวมทั้งการสร้างความสมดุลของคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีขวัญ กำลังใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	- ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ - สร้างคนเก่งคนดีผู้มีความรู้ความสามารถใน ส่วนราชการ

สำหรับประเด็นนโยบายรัฐบาลที่ 8.3 เป้าหมายเชิงนโยบาย เรื่อง

1. การพัฒนาระบบบริการจัดการงานข้อมูล ข่าวสารภาครัฐ สามารถขยายโอกาสในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของประชาชนให้ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว
2. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง และสอดคล้องกับนโยบาย จำนวน 1 เรื่อง และมีกลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ ดังนี้

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้และเข้าถึง ข้อมูล ข่าวสารสาธารณะจากทางราชการและสื่อ สาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และ รวดเร็ว รวมทั้งให้กลไกภาครัฐเปิดโอกาสให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกมิติตามบทบัญญัติของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	- เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการพร้อมกับ ขยายโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของ ประชาชน - ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล รูปแบบกลไก การ ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน - เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้อง กับนโยบายการบริหารการพัฒนาประเทศและ ผลการพัฒนาประเทศต่อสาธารณะ - จัดทำแผนงานประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน ของกระทรวง(กรม)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะและระบบการบริหารจัดการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ

- มีความเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาลที่ 8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดินเป้าหมายเชิงนโยบาย เรื่อง
1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในทางการคลัง มีความเป็นอิสระพึ่งพาตนเองได้ มากขึ้น มีการให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับของ ประชาชน เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบติดตามประเมินผล การกระจายอำนาจและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง
 2. ระบบการบริหารงานภาครัฐ สามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน รวมทั้ง ยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน
 3. การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้ทันสมัยและ เสริมสร้างบุคลากรภาครัฐให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน
 4. ระบบราชการมีความโปร่งใส ปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันลดลง
- สอดคล้องกับนโยบาย จำนวน 5 เรื่อง และมีกลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ ดังนี้

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพึ่งพาตัวเองได้มากขึ้น โดยมีการปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้จากภาษีอากร และค่าธรรมเนียมได้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น	- พัฒนาเพิ่มรายได้ให้ท้องถิ่นและปรับปรุงโครงสร้างรายได้เพื่อเสริมสร้างความเป็นอิสระให้ท้องถิ่น - พัฒนาระบบกฎหมายท้องถิ่น
2. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการ	- พัฒนามาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารและข้าราชการส่วนท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการป้องกันและปราบปรามทุจริตประพฤติมิชอบของผู้บริหารและข้าราชการส่วนท้องถิ่น - พัฒนาระบบการบริหารจัดการในด้านต่างๆ อาทิการบริหารจัดการบุคคล ระบบการบริหารจัดการงบประมาณการเงิน การคลัง รวมทั้งนำการจัดการความรู้ (KM) มาใช้ในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทันสมัยมีประสิทธิภาพ - พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน นวัตกรรมประชาธิปไตย

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
3. ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน เพื่อสามารถดำเนินภารกิจที่สนับสนุนเชื่อมโยงกัน และประสานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง	- สร้างกลไกเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการ (ราชการส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่น) ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งการถ่ายโอนบทบาทภารกิจ การตัดสินใจ และทรัพยากรจากส่วนกลางลงสู่ระดับปฏิบัติการ - เร่งรัดการถ่ายโอนภารกิจของราชการและส่วนกลางให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - พัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจและแผนปฏิบัติการ - ส่งเสริมการวางแผนยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถนำไปสู่การแปลงแผนสู่ภาคปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ - เสริมสร้างระบบการติดตามประเมินผลการกระจายอำนาจ
4. บูรณาการความเชื่อมโยงของการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่น โดยสนับสนุน การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติและระดับภาค ตลอดจนเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนชุมชน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในทุกขั้นตอนของการจัดทำแผน	- สนับสนุนให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัดพัฒนาเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคงในพื้นที่อย่างบูรณาการบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและการบริหารจัดการที่ดี - สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนและการเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาของท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด
5. สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นที่มีศักยภาพและความพร้อมจัดตั้งเป็นมหานคร	- สนับสนุนการดำเนินการเพื่อให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
6. สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล ให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และถูกต้องชอบธรรมและส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ	- พัฒนามาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ- สนับสนุนและส่งเสริมการประสานการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
7. จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ พร้อมทั้งการพัฒนาข้าราชการโดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของภาค	- พัฒนาศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐให้มีขีดความสามารถและความยืดหยุ่นคล่องตัวตอบสนองต่อการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ - วางมาตรการ/ระบบในการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรมสอดคล้องกับผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน - พัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ เพื่อให้รองรับกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
8. ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจแตกต่างกันตามพื้นที่ ตามการแข่งขันของการจ้างงานในแต่ละสายอาชีพที่เหมาะสม และตามความจำเป็นเพื่อรักษาคนเก่ง คนดีไว้ในราชการ รวมทั้งการสร้างสมดุลของคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีขวัญ กำลังใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	- ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ - สร้างคนเก่งคนดีผู้มีความรู้ความสามารถใน ส่วนราชการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: การสร้างและใช้ภาคีเครือข่ายในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่เป้าหมายของหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีความเชื่อมโยงกับ นโยบายรัฐบาลที่ 8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และนโยบายรัฐบาลที่ 8.3 สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสำหรับประเด็นนโยบายรัฐบาลที่ 8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

เป้าหมายเชิงนโยบาย เรื่อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในทางการคลัง มีความเป็นอิสระพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นมีการให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพมาตรฐาน บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นที่ยอมรับของประชาชน เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบติดตามประเมินผลการกระจายอำนาจและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับนโยบาย จำนวน 2 เรื่อง และมีกลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ ดังนี้

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น	- ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
2. ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน เพื่อสามารถดำเนินการที่สนับสนุนเชื่อมโยงกัน และประสานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง	- สร้างกลไกเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันระหว่างภาคราชการ (ราชการส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่น) ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม รวมทั้งการ ถ่ายโอนบทบาทภารกิจ การตัดสินใจ และทรัพยากรจากส่วนกลางลงสู่ระดับปฏิบัติการ

สำหรับประเด็นนโยบายรัฐบาลที่ 8.3 สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
เป้าหมายเชิงนโยบาย เรื่อง

1. การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานข้อมูลข่าวสารภาครัฐ สามารถขยายโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนให้ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว
 2. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง
- สอดคล้องกับนโยบาย จำนวน 1 เรื่อง และมีกลยุทธ์/วิธีการดำเนินการ ดังนี้

นโยบาย	กลยุทธ์/วิธีการ
1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้และเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารสาธารณะจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และรวดเร็ว รวมทั้งให้กลไกภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกมิติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	- เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการพร้อมกับขยายโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน - เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวข้อง กับนโยบายการบริหารการพัฒนาประเทศและผล การพัฒนาประเทศต่อสาธารณะ

สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

1. ความนำ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ เงื่อนไข และการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ต่อมาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้ัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 สำหรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ยังคงน้อมนำ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยืด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-9 และการพัฒนาที่สมดุลทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งของทุนที่มีอยู่ในประเทศและการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยทุกคน

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สังคมไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทุกภาคส่วน ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นในหลายด้าน และสามารถปรับตัวรับมือกับภาวะวิกฤตเศรษฐกิจโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนได้จากดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยโดยรวมที่ไม่ได้รับผลกระทบและอยู่ระหว่างร้อยละ 66-68 มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัวที่ส่งผลดีต่อความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตามปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุลความเสี่ยงจากปัญหาสุขภาพจิตที่สูงขึ้น รวมถึงสุขภาพของคนไทยลดลงจากคุณภาพการศึกษา ที่เป็นปัญหาสอดคล้องกับการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ที่ประสบความสำเร็จน่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศไทยเข้มแข็งและเริ่มเติบโตอย่างมีคุณภาพ การขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.8 ในปี 2553 หลังจากชะลอตัวอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 5.1 ในปี 2549 และหดตัวลงร้อยละ 2.3 ในปี 2552 คุณภาพชีวิตของคนไทยดีขึ้น มีหลักประกันความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมที่หลากหลาย และความยากจนลดลง แต่ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย

การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จึงจำเป็นต้องนำ

ภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป เพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

2.1 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในระดับโลก และภายในประเทศ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ ดังนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงสำคัญระดับโลก

1) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลกที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลกทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อการจัดระเบียบใหม่ที่สำคัญของโลกครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบด้านการค้า และการลงทุนที่เน้นสร้างความโปร่งใสและแก้ปัญหาโลกร้อนมากขึ้น การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการกำกับดูแลด้านการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น พันธกรณีและข้อตกลงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรการทางการค้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาโลกร้อน และกฎ ระเบียบด้านสังคม มีบทบาทสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะด้านสิทธิมนุษยชน ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้เกิดความเคารพและรักษาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน กฎ กติกาใหม่เหล่านี้ จะเป็นเครื่องมือในการต่อรองทางการค้าที่ผลักดันผู้ประกอบการไทยให้จำเป็นต้องยกระดับการผลิตให้ได้มาตรฐานที่กำหนดเพื่อสามารถแข่งขันได้ ข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมสิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาลจะเป็นแรงกดดันให้ต้องปรับกระบวนการผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ให้ความสำคัญกับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและการสร้างความเป็นธรรมในการแข่งขันให้สูงขึ้น

2) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชียทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮองกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชียจะเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก นอกจากนี้ การรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่สำคัญต่อประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้แก่ การรวมกลุ่มในภูมิภาคเอเชีย ภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดียและการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 รวมทั้งกรอบความร่วมมืออื่นๆ อาทิ กรอบความร่วมมือเอเชีย-แปซิฟิก จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยซึ่งต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้านโดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ

3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกอย่างต่อเนื่อง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก 81.9 ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญๆ ในโลกมีผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขณะที่โครงสร้างการผลิตเปลี่ยนจากการใช้

แรงงานเข้มข้นเป็นการใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีมากขึ้น ทำให้การพัฒนาคนมุ่งสร้างให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อใช้ทดแทนกำลังแรงงานที่ขาดแคลน ขณะเดียวกัน ประเทศที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะมีรายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุนพัฒนาด้านอื่นๆ ลดลง

4) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.2 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัยวาตภัย ภัยแล้ง ไฟป่า ระบบนิเวศในหลายพื้นที่ของโลกอ่อนแอ สูญเสียพันธุ์พืชและสัตว์ พื้นผิวโลก เปลี่ยนแปลงทางกายภาพ โดยเฉพาะการสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งเนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น นำไปสู่การย้ายถิ่นของประชากรที่อยู่อาศัยบริเวณชายฝั่งทะเล รวมทั้งสร้างความเสียหายต่อโครงสร้างพื้นฐาน เขตท่องเที่ยว เขตอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูงบริเวณพื้นที่ชายฝั่ง โรคระบาดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร รวมทั้งการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตทางการเกษตรและธัญญาหารของโลก รวมทั้งกระทบต่อภาคสังคม อาทิ ความยากจน การอพยพย้ายถิ่น และการแย่งชิงทรัพยากร

5) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรโลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจนอาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก

6) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนาโนเทคโนโลยีเทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต ที่เป็นทั้งโอกาสหรือภัยคุกคามในการพัฒนา อาทิ การจารกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล ประเทศที่พัฒนาเทคโนโลยีได้ช้าจะกลายเป็นผู้ซื้อและมีผลิตภาพต่ำ ไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ และการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคมจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาจึงเป็นความท้าทายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

7) การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้นส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ต้องเตรียมความพร้อมในการควบคุมปัจจัยที่เกื้อหนุนการก่อการร้าย และสร้างความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติจากภัยก่อการร้าย

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ

1) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ ขณะที่การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในประเทศกับต่างประเทศทำให้เกิด

กิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุน สำหรับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจไทย แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ตกต่ำและขีดความสามารถในการแข่งขันลดลง ทำให้บทบาทของการลงทุนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม ระบบเศรษฐกิจของไทยมีความอ่อนแอด้านปัจจัยสนับสนุนในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คุณภาพการบริการของโครงสร้างพื้นฐาน กฎหมาย กฎและระเบียบทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้อต่อการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม และเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

2) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัยแต่มีปัญหาคุณภาพการศึกษาและระดับสติปัญญาของเด็ก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำ ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพิ่มขึ้นและมีการจัดสวัสดิการทางสังคมในหลายรูปแบบ แต่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้อย่างทั่วถึง ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรและโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรเป็นปัญหาการพัฒนาประเทศ สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมและจริยธรรม และมีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและการเพิ่มขึ้นของการพนันโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน แต่คนไทยตื่นตัวทางการเมืองและให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาลมากขึ้น

3) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรง กระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขณะที่ความขัดแย้งทางนโยบายในการบูรณาการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีความมั่นคงด้านอาหาร แม้จะต้องเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและความต้องการพืชพลังงาน

4) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชน มีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมือง ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงอยู่และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน และความเชื่อมั่นของนานาชาติ รวมทั้งความสงบสุขของสังคมไทย ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถในการป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจประสบความสำเร็จในเรื่องการเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการส่วนกลางขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทยและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

2.2 การประเมินความเสี่ยง ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงที่ต้องเตรียมการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศ พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ 6 ประการ ดังนี้

2.2.1 การบริหารภาครัฐอ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนาจรัฐถูกใช้เพื่อผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนและระหว่าง

ประชาชนกับประชาชนในบางพื้นที่มีช่องว่างมากขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นแต่การมีส่วนร่วมตัดสินใจในระดับนโยบายมีน้อย เจ้าหน้าที่รัฐย่อหย่อนในการปฏิบัติตามหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง ขณะที่ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันชี้ให้เห็นว่ายังคงมีการทุจริตประทุมิชอบและไม่โปร่งใส นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมในมิติเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือของต่างชาติที่มีต่อประเทศไทย

2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยยังคงพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ ทั้งการส่งออกสินค้า การลงทุน และการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศอย่างมาก จึงมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัจจัยแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตดั้งเดิมโดยเฉพาะทุน และแรงงานราคาถูกที่มีผลิตภาพการผลิตต่ำ เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ขณะที่เศรษฐกิจในประเทศยังมีความเหลื่อมล้ำ ประชาชนระดับฐานรากซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรมีรายได้น้อยเมื่อเทียบกับนอกภาคเกษตรประสบความยากจนและมีปัญหาหนี้สินเป็นปัจจัยบั่นทอนความเข้มแข็งของเศรษฐกิจไทย

2.2.3 โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2568 ขณะที่สัดส่วนประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 อาจกระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจในอนาคต การแข่งขันเพื่อแย่งชิงแรงงานจะมีมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานคุณภาพ ภาครัฐและครัวเรือนจะมีการค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการดูแลและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ส่งผลต่อภาระงบประมาณของภาครัฐ และค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการดูแลสุขภาพอนามัย และการจัดสวัสดิการทางสังคม

2.2.4 ค่านิยมที่ตึงตังเสื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน เนื่องด้วยการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ตึงตังลดลง ทั้งการดำรงชีวิตประจำวัน การใช้ชีวิตและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มุ่งหารายได้เพื่อสนองความต้องการบริโภค การช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง ความมีน้ำใจไมตรีน้อยลง แก่งแย่ง เอารอดเอาเปรียบกัน ขาดความสามัคคี ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และขาดการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม

2.2.5 ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์และแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะน้ำท่วม ภัยแล้ง การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.2.6 ประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง ทั้งที่มาจากปัญหาการก่อความไม่สงบในประเทศ ปัญหาการก่อการร้าย วิกฤตเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติมีความรุนแรงและผลกระทบสูงในระยะต่อไปเป็นประเด็นท้าทายต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งการบริหารวิกฤต การเตรียมความพร้อมเพื่อตอบสนองอย่างฉับไวและการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน

รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศให้มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกอย่างต่อเนื่อง

2.3 การสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างและใช้ประโยชน์จากภูมิคุ้มกันประเทศ 5 ประการ ดังนี้

2.3.1 ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะรัชกาลปัจจุบันที่ทรงเป็นแบบอย่างของการดำรงชีวิตบนทางสายกลางและความพอเพียง ทรงยึดมั่นในประโยชน์สุขของพสกนิกรในทุกด้าน

2.3.2 การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ ในการปรับเปลี่ยนการผลิตจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เงินทุน และแรงงานที่มีผลิตภาพต่ำ ไปสู่การใช้ความรู้และความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3.3 สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ยึดโยงคนไทยให้เป็นปึกแผ่นลดอิทธิพลของความทันสมัยและความขัดแย้งในสังคมไทย ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบคลุมร่วมเพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง

2.3.4 ภาคการเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ ก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ทั้งแหล่งสร้างงาน แหล่งผลิตอาหาร และเชื่อมโยงวิถีชีวิตของสังคมไทยมีส่วนสำคัญในการลดความยากจน สร้างงาน และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

2.3.5 ชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ เป็นพลังหลักในการพัฒนาฐานรากของประเทศให้มั่นคง ชุมชนพึ่งตนเองสามารถบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

3.1 แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยง ในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง

กรอบแนวความคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวความคิดพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนาประเทศ

3.2 ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการ

ผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก

ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้มีความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

4. วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศระยะกลาง เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ระยะยาว ที่ทุกภาคส่วนในสังคมไทยได้เห็นพ้องร่วมกันกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ปี พ.ศ.2570 ซึ่งกำหนดไว้ว่า “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

4.1 วิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงดังนี้

4.1.1 วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

4.1.2 พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคูณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

4.2 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

4.2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

4.2.2 เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพที่ดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0
- 4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

4.2.3 ตัวชี้วัด

- 1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็งควบคู่ไปกับการพัฒนาคน และสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 มีดังนี้

5.1 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.1.1 การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน พัฒนาการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับคุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

5.1.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิ และสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.3 การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

5.1.4 การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกันในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น และสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

5.2.1 การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบันสนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาสและทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

5.2.2 การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ปลูกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนาคนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพกฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

5.2.3 การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนา

บุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากรตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลัง เพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5.2.4 การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.2.5 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลกโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

5.3 ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้มีความสำคัญกับ

5.3.1 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืนมุ่งรักษาป้องกัน และคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยม วัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

5.3.2 การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ควบคุมและกำกับดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

5.3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับ

สากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

5.3.4 การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพืชผลการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

5.3.5 การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่าโดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมกรบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภค ที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

5.3.6 การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

5.3.7 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกร เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจัง ทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับ พหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะประชาคมอาเซียนที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

5.4 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้มีความสำคัญกับ

5.4.1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชีย แอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์ การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืน ด้วยการใช้องความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

5.4.2 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

5.4.3 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรมมุ่งพัฒนาตลาดเงิน และตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่างๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

5.4.4 การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้มีความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐบาลกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5.5 ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้มีความสำคัญกับ

5.5.1 การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากลปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

5.5.2 การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาคมุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกัน ทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.5.3 การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ ที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.5.4 การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.5.5 การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คู่มิตรและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.5.6 การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ พัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื่อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.5.7 การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริการสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.5.8 การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุนเยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.5.9 การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร

5.5.10 การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

5.6 ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

5.6.1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

5.6.2 การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมบริการบริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่ง เพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

5.6.3 การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5.6.4 การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกกระตบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

5.6.5 การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อการค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผนกลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอนฟุตพริ้นต์ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

5.6.6 การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจในพันธกรณีติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่างๆ พัฒนาศักยภาพภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะการเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.6.7 การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

5.6.8 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อกมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลรวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ

6. การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ให้มีความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และกระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ การกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งระดับพื้นที่ ท้องถิ่น และชุมชนใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และสื่อมวลชนอย่าง บูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพ ด้วยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือคลัสเตอร์ ที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

6.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักและยอมรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าประสงค์และแนวทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และผลักดันให้ภาคการเมืองนำประเด็นการพัฒนาสำคัญไปผสมผสานในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เผยแพร่ให้ภาคีการพัฒนาได้รับรู้และนำไปปฏิบัติ

6.2 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับอื่นๆ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ที่เสนอต่อสาธารณะอย่างชัดเจน บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน และจัดทำเป็นแผนการลงทุนหรือแผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติ เชื่อมโยงแนวคิดพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ ประเด็นพัฒนาสำคัญ และแผนพัฒนาเฉพาะด้านภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่างๆ จัดทำยุทธศาสตร์ การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วม โดยบูรณาการสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และการจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกัน รวมถึงกำหนดแนวทางจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนท้องถิ่นภายใต้แนวทางการพัฒนาภาคที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ตลอดจนผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ

6.3 การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ นำการวิจัยเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร จัดทำฐานข้อมูลที่ภาคส่วนต่างๆ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย รวมทั้งสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมการพัฒนา

6.4 การเพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มี

อยู่นำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มาเป็นกรอบดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมให้จังหวัดเป็นจุดประสานการพัฒนาในระดับพื้นที่ รวมทั้งประสานและผลักดันกลไกนอกภาครัฐมีส่วนร่วมขับเคลื่อนแผนฯ มากขึ้น

6.5 การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ พัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้พร้อมรองรับกับความเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกรูปแบบ ผลักดันให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่ดี และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง

6.6 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 โดยติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์และผลการพัฒนาในภาพรวม พัฒนากลไกการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการติดตามประเมินผลการบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สู่การปฏิบัติในภาพรวม การติดตามประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่และการตรวจสอบของภาคประชาชนให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนให้ภาคประชาชนรวมกลุ่มติดตามความก้าวหน้าตรวจสอบความโปร่งใสและความสำเร็จของโครงการต่างๆ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในทุกระดับ ทั้งฐานข้อมูลระดับภาพรวมและระดับพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก

วิสัยทัศน์ (Vision)

พิษณุโลก : เมืองบริการเศรษฐกิจและสังคมสีเขียวอินโดจีน

พันธกิจ

พัฒนาเพื่อเป็นเมืองบริการที่หลากหลาย (Service City) และมีความปลอดภัยสูง (Safety City)

เป้าประสงค์

1. เป็นศูนย์กลางการบริการการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง
2. มีการบริหารจัดการสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพ/มาตรฐานและปลอดภัย
3. เป็นศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ ของภาคเหนือตอนล่าง
4. เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ ด้านสุขภาพ และ ICT
5. รักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศและอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. เป็นเมืองที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ร่วมกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ศูนย์กลางการบริการการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง

กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมเพื่อเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การขนส่งสินค้าผู้โดยสารทางบก/อากาศ
2. ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการบริการการค้า การขนส่งสินค้า ผู้โดยสารทางบก/อากาศ
3. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีและงานบริการให้ได้มาตรฐาน
4. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมอาเซียน
5. มีศูนย์ข้อมูลและพื้นที่เพื่อสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการค้า โลจิสติกส์ และการขนส่ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เชิงคุณภาพ

กลยุทธ์

1. บริหารจัดการสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัยเชื่อมโยงการตลาด และการแปรรูป
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรและเกษตรกร ในรูปแบบ Green Economy และ Zero waste agriculture โดยการใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
3. บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเกษตร

5. เพิ่มขีดความสามารถของ SMEs และสินค้า OTOP สู่อสากล โดยใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการ

กลยุทธ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวและกีฬา
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่
3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยวและกีฬา
4. พัฒนาบุคลากรและส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬา
5. พัฒนาขีดความสามารถด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ ด้านสุขภาพ และ ICT

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ (Healthy Province)
2. ส่งเสริม สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการประชุมและสัมมนา
3. ส่งเสริม สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา การบริการทางวิชาการ และ ICT

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ป้องกันฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ อย่างยั่งยืน
2. อนุรักษ์ และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและป้องกันปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่
3. พัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
4. ป้องกันและลดมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด
5. ส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมเมืองเก่าและศาสนสถานที่สำคัญของจังหวัด
6. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริหารจัดการพลังงาน และการใช้เทคโนโลยีพลังงานทางเลือกในพื้นที่เพื่อสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : ส่งเสริมความเข้มแข็งทางสังคม และความมั่นคงตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมสนับสนุนหมู่บ้าน/ชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่ดีขึ้น
2. ขับเคลื่อนแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่หมู่บ้าน/ชุมชน อย่างทั่วถึง

3. พัฒนาและส่งเสริมประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาประชาชนในพื้นที่
 4. เสริมสร้างความเข้มแข็งปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 5. เสริมสร้างพลังงานสังคมทุกรูปแบบ สร้างภูมิคุ้มกันและติดอาวุธทางปัญญาให้กับชุมชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม
 6. เสริมสร้างความปลอดภัยทางถนน ลดอุบัติเหตุทุกรูปแบบ
 7. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
-

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1
(พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)**

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการบริการสีเขียวอินโดจีน”

พันธกิจ

1. ยกระดับรายได้และกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
2. พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนพื้นฐานการพัฒนาผลิตภาพและการสร้างสรรค์
3. สร้างความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาระบบการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน
2. พัฒนาโครงข่ายการค้า การลงทุน การบริการ เครือข่ายคมนาคมขนส่งสีเขียวอินโดจีน และอาเซียน
3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กีฬา และสุขภาพ
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน
2. เชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศ เพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้ง และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน
3. พัฒนาการค้าการลงทุนและความร่วมมือชายแดนไทย-พม่า/ไทย-ลาว
4. อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ กีฬาและสุขภาพ
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

1. จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้
2. จำนวนกลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น
3. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน
4. เส้นทางเชื่อมโยง E-W-E-C ที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
5. จำนวนเครือข่ายการค้าการลงทุนที่เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอินโดจีน และประเทศสมาชิกอาเซียน
6. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น

7. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
8. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
9. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู
10. จำนวนหมู่บ้านและชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

11. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
12. จำนวนเครือข่ายหมู่บ้าน/ ที่มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการผลิต การปรับปรุงคุณภาพ การแปรรูป และการบรรจุภัณฑ์โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

2. พัฒนาการคมนาคมและระบบ logistics
3. พัฒนาและส่งเสริมการค้า การตลาด ทั้งภายในและต่างประเทศ
4. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
5. เสริมสร้างสมรรถนะผู้ประกอบการและการลงทุน
6. ส่งเสริม พัฒนา และอนุรักษ์การท่องเที่ยว
7. ส่งเสริมการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว
8. ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อการท่องเที่ยวและบริการ
9. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
10. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นฐานการผลิต/ การค้า/ การบริการอย่างมีคุณภาพ

และคุ้มค่า

11. ส่งเสริมการใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ
12. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
ภาคเหนือ <u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 1</u>	เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน	ควร มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน 2</u>	เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน	ควร มุ่งพัฒนาให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 1</u>	สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก	ควร เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่งและการกระจายสินค้า
<u>กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง 2</u>	กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และอุทัยธานี	ควร เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูป การเกษตรอย่างครบวงจร สร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ <u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนบน 1</u>	อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และเลย	ควร เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศน์เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร พัฒนาการท่องเที่ยว การส่งเสริมการค้าเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง
<u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนบน 2</u>	สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร	ควร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์ โดยเฉพาะโคเนื้อ เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง
<u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนกลาง</u>	ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด	ควร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้า บริการและการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า เร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้ง
<u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนล่าง 1</u>	อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ	ควร มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม และขาดแคลนน้ำ ก่อสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น
<u>กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u> <u>ตอนล่าง 2</u>	นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และสุรินทร์	ควร มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ ส่งเสริมภาคการเกษตร พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
ภาคกลางและภาคตะวันออก <u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน 1</u>	นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี	ควร เน้นการรักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมเสริมสนับสนุนการสร้างรายได้และ มีงานทำ พัฒนา อุนริกซ์แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก การแก้ปัญหาน้ำท่วม
<u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน 2</u>	ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง	ควร เน้นการรักษาความมั่นคงทางอาหาร โดยการดูแลรักษาฐานทรัพยากรเกษตรที่สำคัญ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์หลัก ในพื้นที่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์วัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตอาหารส่งออกประเภท ธัญพืช พืชไร่ และปศุสัตว์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาเส้นทาง ขนส่งตลอดลำน้ำ การแก้ปัญหาน้ำท่วม
<u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 1</u>	นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี	ควร เน้นพัฒนาการส่งเสริมและสนับสนุน สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการ ผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<u>กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 2</u>	เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม	ควร เน้นสนับสนุน การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การ สนับสนุนการประมงครบวงจรและ อุตสาหกรรมต่อเนื่อง การแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตรและสัตว์น้ำ พัฒนา เครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสภาพ พม่าและฝั่งอ่าวไทยตะวันออก-ตะวันตก

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนกลาง	สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และ สระแก้ว	ควร เน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ชุมชน และอุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่ เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพ และมาตรฐานด้านความปลอดภัยของ สินค้าเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพระบบ โลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก	ชลบุรี ระยอง ตราด และจันทบุรี	ควร มุ่งเน้นการเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้งให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชลบุรี - ระยอง บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และระบบการกระจายสินค้าและการตลาด ส่งเสริมการประมงแบบเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ในจังหวัดจันทบุรีและตราด พร้อมฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล สนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณี จัดระเบียบ แหล่งท่องเที่ยว เร่งรัดปรับปรุงและขยายระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และพัฒนาความรู้และ ทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับ ความ ต้องการของตลาด
ภาคใต้ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง	ควร เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าว และการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการ เกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิง คุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บริเวณชายฝั่งทะเล

ภาค/กลุ่มจังหวัด	จังหวัด	แนวทางการพัฒนา
<u>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน</u>	ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และ ตรัง	ควร เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่ม ความหลากหลายของกิจกรรมการ ท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และ พัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว
<u>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน</u>	สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส	ควร เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การ อำนาจความเป็นธรรมเพื่อเสริมสร้างความ เชื่อมมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือ เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้าง ความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มี รายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อ สร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับ คุณภาพชีวิต
<u>กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้</u>	ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา (จะนะ , สะบ้าย้อย , เทพา ,นาทวี)	ควร ให้ความร่วมมือสนับสนุน ส่งเสริม การดำเนินการตามแผนการทำงานของ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดน ภาคใต้และของกองอำนวยการรักษาความ มั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า และการมี ส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการ ของภาครัฐ การสวัสดิการสังคม การ พัฒนาการศึกษา วัฒนธรรม และ อัตลักษณ์ของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) จัดทำขึ้นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการหัวหน้าส่วนราชการ ระดับ ปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า วาระพิเศษ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2555 ณ โรงแรมเซอราตัน พัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อ ร่วมกันวางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าหมายและแนวทางในการทำงานร่วมกันในปีงบประมาณ 2556 และเป็นกรอบ ในการจัดทางงบประมาณปี 2557 ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของการทำงานร่วมกันในรอบปี ที่ ผ่านมา ซึ่งเดิมประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 28 ประเด็นหลัก 56 แนวทางการดำเนินการ รวมทั้งได้มีการบูรณาการ ร่วมกับยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Strategy) จากการประชุมเชิงปฏิบัติการการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ปี 2558 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล เพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเดิมประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ โดยหลังจากการบูรณาการเป็นยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ เพื่อเป็นกรอบการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2557 โดยมี รายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาค

หลักการของยุทธศาสตร์ : “ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อความสมดุล และ การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

- วัตถุประสงค์ :**
1. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
 2. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
 3. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

- เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ :**
1. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม
 2. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่
 3. การลดรายจ่าย
 4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ : ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness)

ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
1. ด้านเกษตร	1.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร 1.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
2. ด้านอุตสาหกรรม	2.1 แผนที่การใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม 2.2 กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio - plastic, etc.) 2.3 การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อสากล 2.4 การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
3. การท่องเที่ยวและบริการ	3.1 แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว 3.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ 2 ล้านล้านบาทต่อปี 3.3 ไทยเป็นศูนย์กลาง Medical Tourism ของภูมิภาค
4. โครงสร้างพื้นฐาน	4.1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน 4.2 การลงทุนการให้บริการและใช้ประโยชน์ ICT 4.3 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
5. พลังงาน	5.1 นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม 5.2 การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน 5.3 การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
6. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	6.1 การเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน 6.2 แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน 6.3 ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard 6.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
7. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	7.1 การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (100 ดัชนีชี้วัด) 7.2 การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand
8. การวิจัยและพัฒนา	8.1 ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R & D เป็นร้อยละ 1 ของ GDP 8.2 Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S & T 8.3 การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks 8.4 การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระเปาะตามกรอบความร่วมมืออาเซียน

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
9. การพัฒนาพื้นที่และเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน	9.1 การพัฒนาเมืองหลวง 9.2 การพัฒนาเมืองเกษตร 9.3 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม 9.4 การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว 9.5 การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ 9.6 การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ 9.7 การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน 9.8 ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth)

ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
10. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	10.1 ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตร เทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และการใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย เป็นต้น) 10.2 พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
11. การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบูรณาการสาธารณสุข	11.1 การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ 11.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 11.3 สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต
12. การจัดสวัสดิการสังคมและการดูแลผู้สูงอายุ เด็กสตรี และผู้ด้อยโอกาส	12.1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียมคุณภาพชีวิต 12.2 กองทุนสตรี
13. การสร้างโอกาสและรายได้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	13.1 กองทุนตั้งตัวได้ 13.2 กองทุนหมู่บ้าน 13.3 โครงการ SML 13.4 โครงการรับจำนำสินค้าเกษตร

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
14. แรงงาน	14.1 การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ
15. ระบบยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	15.1 การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
16. การต่อต้านการคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาลและความโปร่งใส	16.1 การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม 16.2 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
17. การสร้างองค์ความรู้เรื่องอาเซียน	17.1 ภาคประชาชน 17.2 ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ 17.3 บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
18. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	18.1 พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่ง เพื่อความยั่งยืน
19. การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	19.1 การประหยัดพลังงาน 19.2 การปรับกฎระเบียบ (เช่น green building code) 19.3 ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
20. นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม	20.1 ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม 20.2 การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
21. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการน้ำ	21.1 การปลูกป่า 21.2 การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ 21.3 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
22. การเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ	22.1 การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) 22.2 การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process)

ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
23. กรอบแนวทางและ การปฏิรูปกฎหมาย	23.1 ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ 23.2 เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กรด้านยุติธรรม 23.3 ปรับปรุงระเบียบ ข้อกฎหมายที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ
24. การปรับโครงสร้าง ระบบราชการ	24.1 เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง 24.2 ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน 24.3 เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ E - Service
25. การพัฒนากำลังคน ภาครัฐ	25.1 บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน และเตรียมพร้อม สำหรับอนาคต 25.2 พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากร ภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
26. การปรับโครงสร้าง ภาษี	26.1 ปรับโครงสร้างภาษีที่ระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้ และ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
27. การจัดสรรงบประมาณ	27.1 พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน ตามนโยบายรัฐบาล
28. การพัฒนาสินทรัพย์ ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด	28.1 สํารวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน 28.2 บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
29. การแก้ไขปัญหา ความมั่นคงจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และเสริมสร้าง ความมั่นคงในอาเซียน	29.1 ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ภายใต้กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ 2555 - 2559 29.2 การเสริมสร้างความมั่นคงของประชาคมอาเซียน
30. การปฏิรูปการเมือง	30.1 กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชนที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการและระเบียบปฏิบัติตามบัญชีท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่อง กำหนดประเภท และขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 16 มิถุนายน 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (แก้ไขโดยมาตรา 114 แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมลงวันที่ 16 มิถุนายน 2552

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“อาคารประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้ในการประกอบกิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่

“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคที่ใช้ส่วนบุคคลหรือใช้ในครัวเรือน ในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่”

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

“ค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคหรือนำไปให้บริการต่อ

“ลุ่มน้ำหลัก” หมายถึง ลุ่มน้ำหลัก 25 ลุ่มน้ำตามเอกสารท้ายประกาศ 1

“ประตูระบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก” หมายถึง อาคารที่สร้างขึ้นในทางน้ำเพื่อทด กัก กั้นหรือระบายน้ำ โดยมีช่องเปิดเปิดได้ในแม่น้ำสายหลัก รายละเอียดตามเอกสารท้ายประกาศ 2

ข้อ 3 ประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ 3 เว้นแต่ประเภทและขนาดโครงการหรือกิจการ ลำดับที่ 1.5 และ 26.2 ตามเอกสารท้ายประกาศ 3 ให้จัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

ข้อ 4 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ให้เป็นไปตามเอกสารท้ายประกาศ 4 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นดังกล่าว ต้องจัดทำโดยบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ชำนาญการศึกษผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ข้อ 5ให้นำความในข้อ 3 มาใช้บังคับสำหรับการขยายขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นโดยอนุโลม

ข้อ 6 โครงการหรือกิจการตามประกาศในข้อ 1 ที่ได้ยื่นเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามประกาศตามข้อ 1 ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่ง

ข้อ 7 โครงการหรือกิจการตามที่กำหนดไว้ในเอกสารท้ายประกาศ 3 ซึ่งเป็นโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ อยู่แล้ว ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการกำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติ สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามประกาศดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ 8 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2555

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เอกสารท้ายประกาศ 1
ลุ่มน้ำหลัก 25 ลุ่มน้ำของประเทศไทย

1. ลุ่มน้ำสาละวิน
2. ลุ่มน้ำโขง
3. ลุ่มน้ำกก
4. ลุ่มน้ำชี
5. ลุ่มน้ำมูล
6. ลุ่มน้ำปิง
7. ลุ่มน้ำวัง
8. ลุ่มน้ำยม
9. ลุ่มน้ำน่าน
10. ลุ่มน้ำเจ้าพระยา
11. ลุ่มน้ำสะแกกรัง
12. ลุ่มน้ำป่าสัก
13. ลุ่มน้ำท่าจีน
14. ลุ่มน้ำแม่กลอง
15. ลุ่มน้ำปราจีนบุรี
16. ลุ่มน้ำบางปะกง
17. ลุ่มน้ำโตนเลสาบ
18. ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันออก
19. ลุ่มน้ำเพชรบุรี
20. ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลตะวันตก
21. ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันออก
22. ลุ่มน้ำตาปี
23. ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา
24. ลุ่มน้ำปัตตานี
25. ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก

เอกสารท้ายประกาศ 2
แม่น้ำสายหลัก 23 สายของประเทศไทย

1. แม่น้ำยวม
2. แม่น้ำสงคราม
3. แม่น้ำกก
4. แม่น้ำชี
5. แม่น้ำมูล
6. แม่น้ำปิง
7. แม่น้ำวัง
8. แม่น้ำยม
9. แม่น้ำน่าน
10. แม่น้ำเจ้าพระยา
11. แม่น้ำสะแกกรัง
12. แม่น้ำป่าสัก
13. แม่น้ำท่าจีน
14. แม่น้ำแม่กลอง
15. แม่น้ำปราจีนบุรี
16. แม่น้ำบางปะกง
17. แม่น้ำจันทบุรี
18. แม่น้ำเพชรบุรี
19. แม่น้ำปราณบุรี
20. แม่น้ำสายบุรี
21. แม่น้ำตาปี
22. แม่น้ำปัตตานี
23. แม่น้ำตรัง

เอกสารท้ายประกาศ 3

1. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอรายงานในชั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
2. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือกรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามตารางท้ายนี้
3. กรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงานตามตารางท้ายนี้

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่		
	1.1 โครงการเหมืองแร่ดังต่อไปนี้		
	1.1.1 เหมืองแร่ถ่านหิน	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.1.2 เหมืองแร่โพแทช	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.1.3 เหมืองแร่เกลือหิน	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.1.4 เหมืองแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	ปูนซิเมนต์		
	1.1.5 เหมืองแร่โลหะทุกชนิด	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.2 โครงการเหมืองแร่ใต้ดิน	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.3 โครงการเหมืองแร่ทุกชนิดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ดังต่อไปนี้		
	1.3.1 พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1 ตามมติคณะรัฐมนตรี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.3.2 ป่าอนุรักษ์เพิ่มเติมตามมติคณะรัฐมนตรี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.3.3 พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
	1.3.4 พื้นที่ที่อยู่ใกล้โบราณสถานแหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์หรืออุทยานประวัติศาสตร์ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญา	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	ระหว่างประเทศ ในระยะทาง 2 กิโลเมตร 1.4 โครงการเหมืองแร่ที่มีการใช้วัตถุระเบิด 1.5 โครงการเหมืองแร่ชนิดอื่น ๆ ตามกฎหมาย ว่าด้วยแร่ ยกเว้นตามข้อ 1.1 ข้อ 1.2 ข้อ 1.3 และข้อ 1.4 การพัฒนาปิโตรเลียม	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร ให้เสนอในชั้นขอประทานบัตร
2	2.1 การสำรวจปิโตรเลียม โดยวิธีการเจาะ สำรวจ 2.2 การผลิตปิโตรเลียม	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในขั้นตอนการขอรับ ความเห็นชอบจากหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานผู้ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย ปิโตรเลียม ให้เสนอในขั้นตอนการขอรับ ความเห็นชอบจากหน่วยงาน ผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานผู้ อนุญาตตามกฎหมาย
3	โครงการระบบขนส่งปิโตรเลียมและน้ำมัน เชื้อเพลิงทางท่อ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขอใบอนุญาตหรือ ชั้นขอรับความเห็นชอบจาก หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
4	นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม อุตสาหกรรม หรือ โครงการที่มีลักษณะ เช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการ จัดสรรที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
5	อุตสาหกรรมปิโตรเลียมที่มีกระบวนการผลิต ทางเคมี	ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 100 ตันต่อ วัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
6	อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
7	อุตสาหกรรมแยกหรือแปรสภาพก๊าซธรรมชาติ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
8	อุตสาหกรรมคลอ - แอลคาไลน์ (Chlor - alkaline industry) ที่ใช้โซเดียมคลอไรด์ (NaCl) เป็นวัตถุดิบในการผลิต โซเดียม คาร์บอเนต (Na ₂ CO ₃) โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) กรดไฮโดรคลอริก (HCl) คลอรีน (Cl ₂) โซเดียมไฮโปคลอไรด์ (NaOCl) และปูน คลอรีน (Bleaching Powder)	ที่มีกำลังผลิตสาร ดังกล่าว แต่ละชนิด หรือรวมกัน ตั้งแต่ 100 ตันต่อวัน ขึ้น ไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
9	อุตสาหกรรมผลิตปูนซีเมนต์	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
10	อุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ	ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 50 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
11	อุตสาหกรรมที่ผลิตสารออกฤทธิ์หรือสารที่ใช้ ป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือสัตว์โดยใช้ กระบวนการทางเคมี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
12	อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ยเคมีโดยกระบวนการทาง เคมี	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
13	อุตสาหกรรมประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำตาล ดังต่อไปนี้ 13.1 การทำน้ำตาลทรายดิบ น้ำตาล ทรายขาว น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ 13.2 การทำกลูโคส เดกซ์โทรส ฟรักโทส หรือ ผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน	ทุกขนาด ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 20 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
14	อุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า	ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 100ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
15	อุตสาหกรรมถลุงหรือแต่งแร่ หรือหลอมโลหะ ซึ่งมีใช้อุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า	ที่มีกำลังผลิตสาร ดังกล่าว แต่ละชนิด หรือรวมกัน ตั้งแต่ 50 ตันต่อวัน ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
16	อุตสาหกรรมผลิตสุรา แอลกอฮอล์ รวมทั้งผลิต เบียร์และไวน์ 16.1 อุตสาหกรรมผลิตสุรา แอลกอฮอล์ 16.2 อุตสาหกรรมผลิตไวน์ 16.3 อุตสาหกรรมผลิตเบียร์	ที่มีกำลังผลิตตั้งแต่ 40,000 ลิตรต่อเดือน (คิดเทียบที่ 28 ดีกรี) ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 600,000 ลิตร ต่อเดือน ที่มีกำลังการผลิต ตั้งแต่ 600,000 ลิตร ต่อเดือน	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือยื่นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
17	โรงงานปรับปรุงคุณภาพของเสียรวมเฉพาะสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
18	โรงไฟฟ้าพลังความร้อน	ที่มีกำลังผลิต กระแสไฟฟ้า ตั้งแต่ 10 เมกะวัตต์ ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการหรือชั้นขอ อนุญาตประกอบกิจการ แล้วแต่ กรณี
19	ระบบทางพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการทาง พิเศษ หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับ ทางพิเศษ	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
20	ทางหลวงหรือถนน ซึ่งมีความหมายตาม กฎหมายว่าด้วยทางหลวง ที่ตัดผ่านพื้นที่ ดังต่อไปนี้ 20.1 พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้าม ล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและ คุ้มครองสัตว์ป่า 20.2 พื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติตามกฎหมาย ว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ 20.3 พื้นที่เขตลุ่มน้ำชั้น 2 ตามที่ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว 20.4 พื้นที่เขตป่าชายเลนที่เป็นป่าสงวน แห่งชาติ 20.5 พื้นที่ชายฝั่งทะเลในระยะ 50 เมตร ห่างจากระดับน้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทาง ธรรมชาติ	ทุกขนาด ทุกขนาด ทุกขนาด ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	20.6 พื้นที่ที่อยู่ในหรือใกล้พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หรือแหล่งมรดกโลกที่ขึ้นบัญชีแหล่งมรดกโลกตามอนุสัญญา ระหว่างประเทศในระยะทาง 2 กิโลเมตร 20.7 พื้นที่ที่ตั้งอยู่ใกล้โบราณสถาน แหล่งโบราณคดี แหล่งประวัติศาสตร์ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ตามกฎหมายว่าด้วย โบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ในระยะทาง 2 กิโลเมตร	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
21	ระบบขนส่งมวลชนที่ใช้ราง	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
22	ท่าเทียบเรือ	รับเรือขนาดตั้งแต่ 500 ตันกรอส หรือ ความยาวหน้าท่า ตั้งแต่ 100 เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบ เรือ รวม ตั้งแต่ 1,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
23	ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา	ที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ 50 ลำ หรือ 1,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ
24	การถมที่ดินในทะเล	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขออนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
25	การก่อสร้างหรือขยายสิ่งก่อสร้างบริเวณหรือ ในทะเล 25.1 กำแพงริมหาด ฝั่ง ดินแนวชายฝั่ง 25.2 รอดักทราย เขื่อนกันทรายและคลื่น รบบังคับกระแสน้ำ 25.3 แนวเขื่อนกันคลื่นนอกฝั่งทะเล	ความยาวตั้งแต่ 200 เมตร ขึ้นไป ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
26	โครงการระบบขนส่งทางอากาศ 26.1 ก่อสร้างหรือขยายสนามบินหรือที่ขึ้นลง ชั่วคราว เพื่อการพาณิชย์ 26.2 สนามบินน้ำ	ที่มีขนาดความยาว ของทางวิ่งตั้งแต่ 1,100 เมตร ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุญาตจัดตั้ง หรือขออนุญาตขึ้น-ลงอากาศยาน
27	อาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งมีลักษณะที่ตั้งหรือการใช้ประโยชน์ในอาคาร อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้ 27.1 อาคารที่ตั้งริมแม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด หรือที่อยู่ใกล้หรือในอุทยาน แห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็น บริเวณที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อ คุณภาพสิ่งแวดล้อม	ความสูงตั้งแต่ 23.00เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกัน ทุกชั้นหรือชั้นหนึ่ง ชั้นใดในหลัง เดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไป ความสูงตั้งแต่	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	27.2 อาคารที่ใช้ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งออก	23.00เมตร ขึ้นไป หรือมีพื้นที่รวมกัน ทุกชั้นหรือชั้นหนึ่ง ชั้นใดในหลัง เดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
27	27.3 อาคารที่ใช้เป็นสำนักงานหรือที่ทำการ ของเอกชน	ความสูงตั้งแต่ 23.00เมตรขึ้นไป หรือมีพื้นที่ รวมกันทุกชั้น หรือ ชั้นหนึ่งชั้นใดในหลัง เดียวกันตั้งแต่ 10,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
28	การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อ ประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดสรรที่ดิน	จำนวนที่ดินแปลง ย่อยตั้งแต่ 500 แปลง หรือเนื้อที่ เกินกว่า 100 ไร่	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตจัดสรร ที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการ จัดสรรที่ดิน
29	โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล 29.1 กรณีตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำ ฝั่งทะเล ทะเลสาบ หรือชายหาด ในระยะ 50 เมตร	ที่มีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ 30 เตียง ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาต

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
	29.2 กรณีโครงการที่ไม่อยู่ในข้อ 29.1	ที่มีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ 60 เตียง ขึ้น ไป	ให้เสนอรายงานในชั้นการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เสนอใน ชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหาก ใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับ ใบอนุญาตให้เสนอรายงานในชั้น การแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
30	โรงแรมหรือสถานที่พักตากอากาศตาม กฎหมาย ว่าด้วยโรงแรม	ที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ 80 ห้อง ขึ้น ไป หรือมีพื้นที่ใช้ สอยตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตร ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
31	อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร	ที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ 80 ห้อง ขึ้น ไป หรือมีพื้นที่ใช้ สอย ตั้งแต่ 4,000 ตารางเมตรขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตให้เสนอรายงาน ในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น
32	การชลประทาน	ที่มีพื้นที่การ ชลประทาน ตั้งแต่ 80,000 ไร่ ขึ้นไป	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
33	โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็น พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
34	การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ ดังต่อไปนี้ 34.1 การผันน้ำข้ามลุ่มน้ำหลัก ยกเว้นกรณีภัย พิบัติ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของ ประเทศ ที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว 34.2 การผันน้ำระหว่างประเทศ ยกเว้นกรณี ภัยพิบัติ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงของ ประเทศ ที่เป็นการดำเนินการชั่วคราว	ทุกขนาด ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ
35	ประตुरะบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก	ทุกขนาด	ให้เสนอในชั้นขออนุมัติหรือขอ อนุญาตโครงการ

เอกสารท้ายประกาศ 4

ก. แนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. สารสำคัญ

1.1 รายงานฉบับย่อ ต้องประกอบด้วยสารสำคัญดังนี้

1.1.1 ประเภทและขนาดโครงการ พร้อมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 ที่ตั้งโครงการโดยมีภาพและแผนที่ที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการตามมาตรการส่วน 1 : 50,000 หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.1.3 ทางเลือกที่ตั้งโครงการและวิธีการดำเนินการโครงการพร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ

1.1.4 รายงานการแสดงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ พร้อมด้วยมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว และมาตรการติดตามตรวจสอบตามแบบ สผ.1

1.2 รายงานหลัก ต้องประกอบด้วยสารสำคัญดังนี้

1.2.1 บทนำ : กล่าวถึงที่มา วัตถุประสงค์ของโครงการ เหตุผลความจำเป็นในการดำเนินโครงการ วัตถุประสงค์การจัดทำรายงาน ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา

1.2.2 ที่ตั้งโครงการ : โดยมีภาพและแผนที่ที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม ในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการมาตราส่วน 1 : 50,000 หรือมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.2.3 รายละเอียดโครงการ : ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมได้ชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาดที่ตั้งโครงการ วิธีการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมประกอบของโครงการ เป็นต้น ตลอดจนแผนผังการใช้ที่ดินของโครงการโดยแสดงทิศและมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.2.4 สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน : ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ ชีวภาพ โดยจำแนกเป็นชนิดที่ฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รายละเอียดคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ตลอดจนสภาพปัญหาปัจจุบันบริเวณพื้นที่โครงการพร้อมแสดงแผนที่สภาพแวดล้อมบริเวณโครงการ การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบโครงการตลอดจนบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.2.5 การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ และการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ

(1) ทางเลือกในการดำเนินโครงการ : ในรายงานฯ จะต้องเสนอทางเลือกซึ่งอาจเป็นทั้งทางเลือกที่ตั้งโครงการหรือวิธีการดำเนินโครงการ โดยทางเลือกที่เสนอทุกทางเลือกจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีเหตุผลว่าบรรลุเป้าหมายและความจำเป็นในการมีโครงการหรือไม่มีโครงการอย่างไร มีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบในทุกทางเลือก และจะต้องระบุทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดที่จะดำเนินโครงการ พร้อมแสดงเหตุผลและความจำเป็นประกอบ

(2) การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม : ให้ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ ทั้งที่เป็นผลกระทบโดยตรง และผลกระทบทางอ้อมต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่างๆตาม 1.2.4 พร้อมทั้งแยกประเภททรัพยากรเป็นชนิดที่สามารถฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รวมทั้งให้ประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในทุกทางเลือกของโครงการเปรียบเทียบกับกัน

1.2.6 มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชย : ให้อธิบายรายละเอียดในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นตาม 1.2.5 และในกรณีที่ความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอแผนการชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

1.2.7 มาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม : ให้เสนอมาตรการและแผนการดำเนินการในการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ทางวิชาการและการปฏิบัติการ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

1.2.8 ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญพร้อมด้วยมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบดังกล่าว

ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม และแนวทางการประเมินผลกระทบทางสุขภาพในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2. เอกสารหลักฐานที่ต้องนำเสนอ

2.1 รายงานหลัก จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ

2.2 รายงานย่อ จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ

2.3 ปกหน้าและปกในของรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 2

2.4 หนังสือรับรองการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 3

2.5 สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.6 บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 5

2.7 แบบแสดงรายละเอียดการเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแบบ สผ. 6

ข. แนวทางการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ประกอบด้วย

1. สารสำคัญ

1.1 บทนำ : กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ เหตุผลความจำเป็นในการดำเนินการโครงการ วัตถุประสงค์การจัดทำรายงานฯ ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา

1.2 ที่ตั้งโครงการ : โดยมีภาพและแผนที่ตั้งโครงการ รวมทั้งแผนที่แสดงองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากโครงการ ในมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.3 ทางเลือกที่ตั้งโครงการ และวิธีการดำเนินโครงการ : พร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ

1.4 รายละเอียดโครงการ : ให้มีรายละเอียดที่สามารถแสดงภาพรวมได้ชัดเจน ได้แก่ ประเภท ขนาดที่ตั้ง ทางเลือกที่ตั้งโครงการ และวิธีการดำเนินการโครงการ พร้อมเหตุผลและข้อพิจารณาในการตัดสินใจเลือกแนวทางที่เสนอ รายละเอียดกระบวนการ หรือกิจกรรมประกอบของโครงการ แผนผังการใช้ที่ดินของโครงการโดยแสดงทิศ และมาตราส่วนที่เหมาะสม

1.5 สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน : ให้แสดงรายละเอียดพร้อมภาพถ่าย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพ ชีวภาพ โดยจำแนกเป็นชนิดที่ฟื้นฟูได้และฟื้นฟูไม่ได้ รายละเอียดคุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ และคุณค่าคุณภาพชีวิต ตลอดจนสภาพปัญหาปัจจุบันบริเวณพื้นที่โครงการพร้อมแสดงแผนที่สภาพแวดล้อมบริเวณโครงการการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยรอบโครงการ ตลอดจนบริเวณที่อาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

1.6 ผลกระทบหลักที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการ : ให้ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นโดยให้ความสำคัญในการประเมินผลที่มีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากโครงการที่เป็นผลกระทบโดยตรง และผลกระทบทางอ้อมต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและคุณค่าต่างๆ ตาม 1.5

1.7 มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชย : อธิบายรายละเอียดในการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นตาม 1.6 และในกรณีที่มีความเสียหายไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ให้เสนอแผนการชดเชยความเสียหายดังกล่าวด้วย

1.8 มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม : เสนอมาตรการและแผนการดำเนินการในการติดตามและประเมินผลภายหลังการดำเนินโครงการด้วย

1.9 ตารางสรุปผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญพร้อมด้วยมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าวทั้งนี้ จะต้องดำเนินการตามแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม ในรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

2. เอกสารและหลักฐานที่ต้องนำเสนอ

- 2.1 รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น จำนวนไม่น้อยกว่า 15 ฉบับ
- 2.2 ปกหน้าและปกในของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 7
- 2.3 หนังสือรับรองการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 8
- 2.4 บัญชีรายชื่อผู้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามแบบ สผ. 9
- 2.5 สำเนาใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2556)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (แก้ไขโดยมาตรา 114 แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. 2545) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงให้

ข้อ 1 เพิ่มเติมบทนิยามต่อบทนิยามคำว่า “ประตูละบายน้ำในแม่น้ำสายหลัก” ในข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 ด้วยข้อความดังต่อไปนี้

“อุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า” หมายความว่า

กลุ่ม 1 เหล็กขั้นต้นหรือเหล็กขั้นกลาง โดยเป็นโครงการหรือกิจการที่มีการถลุง หลอม หล่อ

กลุ่ม 2 เหล็กขั้นปลาย ได้แก่ โครงการหรือกิจการที่มี

2.1 การรีดเหล็ก (Rolling) ทั้งการรีดร้อนและรีดเย็น ยกเว้นการรีดขึ้นรูปเย็น (cold roll forming) และการรีดปรับสภาพผิว (skin-pass หรือ temper rolling)

2.2 การทุบขึ้นรูปร้อน (Hot Forging)

2.3 การเคลือบผิว ของอุตสาหกรรมเหล็ก หรือเหล็กกล้า (ทั้งกรรมวิธีจุ่มด้วยโลหะ หลอมเหลว กรรมวิธีทางไฟฟ้า กรรมวิธีทางเคมี กรรมวิธีทางไฟฟ้าเคมี)

2.4 การหล่อเหล็กรูปพรรณ (Ferrous metal foundries)

ข้อ 2 ยกเลิกความในช่อง ขนาด ลำดับที่ 14 ในเอกสารท้ายประกาศ 3 แห่งประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการซึ่งต้องจัดทำ

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางการจัดทำ
รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 24 เมษายน 2555 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ
		“ที่มีกำลังการผลิต แต่ละโครงการ/ กิจการหรือทุก โครงการ/กิจการ รวมกัน ตั้งแต่ 100 ตันต่อวันขึ้นไป”	

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. กลุ่ม อปท. ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	- จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. โดยการพัฒนา ระบบคมนาคม การไฟฟ้า การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบ น้ำประปาให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด - สนับสนุนการเชื่อมถนนในความรับผิดชอบของ อปท. การจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร
ปัญหาอุทยานที่ดินทำกิน ทรัพยากรป่าไม้ ถูกทำลายและแหล่งน้ำเน่าเสีย	- ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการวางแผนจัดการระบบปล่อยน้ำเสีย และการจัดเตรียมพื้นที่ทิ้งขยะ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกป่า รักษาสมดุลธรรมชาติ การพัฒนาและปรับปรุงทัศนียภาพของ แหล่งท่องเที่ยว - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และความ ไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	- จัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์ สาธารณสุขเพื่อป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดในพื้นที่
ปัญหาการสื่อสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ไม่ตรงกัน	- ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน
ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ อาวุธ และยาเสพติด	- จัดหาอาสาสมัครสอดส่องดูแลความผิดปกติประจำชุมชน หากพบมีความผิดปกติให้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

2. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	- สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด - ให้ อบจ.เป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาแบบองค์รวมโดยดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคมใน อปท.ที่ขาดแคลนงบประมาณ
สถานีให้บริการด้านพลังงานไม่เพียงพอและปิดบริการเร็ว	- สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
พื้นที่ด่านชายแดนมีความคับแคบไม่สามารถรองรับการจราจรในช่วงเร่งด่วน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service) การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services Inspection) และด่านศุลกากรแบบ Single window

3. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
อุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	- สนับสนุนให้สถาบันการเงินผ่อนปรนการปล่อยสินเชื่อในภาคอุตสาหกรรม SMEs ที่มีศักยภาพในการขยายและปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ - สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร
ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากรส่งผลให้มีการลักลอบทำการค้าตามแนวชายแดน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากร
ไม่มีจุดกระจายสินค้าและศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ	- ส่งเสริมการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กระจายและส่งสินค้าและศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยให้ อปท. อำนาจความสะดวกในเรื่องข้อมูลข้อเสนอแนะ และประสานให้เอกชนดำเนินการ - จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
สินค้าและบริการที่แต่ละประเทศ มีลักษณะคล้ายกัน	- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในลักษณะ ของการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อให้ ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองรับ ผู้ค้ารายใหญ่ได้
ประสิทธิภาพในการจัดเก็บและเผยแพร่ ข้อมูล	- เร่งรัดให้มีการจัดทำระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ครอบคลุมทุก อปท. เช่น ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย เป็นต้น - อำนวยความสะดวกในเรื่องการจดทะเบียนการค้า (อบจ.)

4. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่ง ท่องเที่ยว / การพัฒนาบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว / การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่ง ท่องเที่ยว	- พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและมี คุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การสร้างเส้น ทางเครือข่ายท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง อปท. ที่มีแหล่งท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันใน จังหวัดและจังหวัดที่อยู่ติดกัน การจัดการความรู้ด้านการ ท่องเที่ยว การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความ ยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น - พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการให้บริการและด้านภาษาเพื่อเป็นการสร้าง มาตรฐานและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว - ประสานทุกภาคส่วนให้บำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว โดยนำการจัดการความรู้มาใช้ในการดำเนินงาน - จัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง/สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายชี้ทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน	- เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เว็บไซต์ สื่อวิทยุ และโทรทัศน์ - จัดทำป้ายชี้ทาง/แผนที่ท่องเที่ยวสองภาษา - จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้บริการ - ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระเบียบและกฎจรรยาบรรณของประเทศไทย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

5. กลุ่ม อปท.ที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	- สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน - จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน/ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน - ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ
การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดทำข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล่าช้า	- สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากลและมีการปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน	- ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิกเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียนและการศึกษาต่อ - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

6. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสาธารณสุข

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และสุขอนามัย	- ส่งเสริมด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐานทั้ง 14 ด้าน ได้แก่ 1. การสุศึกษา (Health Education) 2. โภชนาการ (Nutrition) 3. การจัดหา น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล (Water Supply and Sanitation) 4. การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น (Surveillance for Local Disease Control) 5. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (Immunization) 6. การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว (Maternal Child Health and Family Planning) 7. การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน (Simple Treatment) 8. การจัดหา ยาที่จำเป็น (Essential Drugs) 9. สุขภาพจิต (Mental Health) 10. ทันตสาธารณสุข (Dental Health) 11. การอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) 12. การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection) 13. การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุ และโรคไม่ติดต่อ (Accident and Noncommunicable Disease Control) 14. การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (AIDS) - วางแผนรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรองรับการตรวจโรค ป้องกันโรค และ รักษาโรค - กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง - พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นการสำคัญ ของ อปท.

7. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาขยะ แหล่งน้ำเน่าเสีย มลพิษทางอากาศ การรุกรานที่ดินทำกิน และการทำลายทรัพยากรป่าไม้	- จัดระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและให้ อบจ. เป็นแม่ข่ายในการสร้างโรงกำจัดขยะรวม และการแยกขยะ - วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขต อปท. - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - จัดการที่ดินทำกินและแบ่งเขตพื้นที่ป่าอุทยานและป่าสงวนให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น เช่น การจัดตั้งอาสาสมัครรักษาป่าและอาสาสมัครจัดการขยะชุมชน

8. กลุ่ม อปท. ที่ต้องส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
การส่งเสริมอัตลักษณ์ของตนเองและการเรียนรู้อัตลักษณ์ของประเทศเพื่อนบ้าน “รู้เขารู้เรา”	- ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน - ปลูกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย การละเล่นพื้นบ้าน อาหาร และขนมไทย - ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าถึงแหล่งที่มาของวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อเชื่อมโยงให้รู้สึกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน - ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
	- จัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น - จัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่น เพื่อแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

นโยบายการพัฒนาเมืองที่กำหนดจากผังจังหวัด

ผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลกเป็นกรอบในการพัฒนาจังหวัดในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินการกำหนดระบบชุมชน การเสนอแนะด้านโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง และนโยบายพัฒนาในด้านต่างๆ โดยวางแผนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด ให้สอดคล้องตามความต้องการของประชาคม และวิสัยทัศน์ของจังหวัดพิษณุโลก ที่กำหนดให้ เป็น

“ พิษณุโลก เมืองบริการสีเขียวอินโดจีน ”

1. แนวคิดผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

การวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลกได้กำหนดพื้นที่เป็น 2 ส่วน คือ พื้นที่ต้องอนุรักษ์หรือสงวนรักษาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่มีกฎหมายเฉพาะควบคุมพื้นที่ไว้ และพื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนา ซึ่งอยู่นอกเขตพื้นที่สงวน

พื้นที่ต้องอนุรักษ์หรือสงวนรักษาไว้ เป็นพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา ได้แก่ เขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ ป่าอนุรักษ์ โดยลักษณะภูมิประเทศและกายภาพแล้วไม่เหมาะสมกับการนำมาพัฒนา เนื่องจากเป็นพื้นที่เขาสูงชัน และป่าไม้ที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

พื้นที่เหมาะสมต่อการพัฒนา เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดในบริเวณพื้นที่ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรม และบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

2. ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน

การวางผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก โดยการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ ซึ่งได้นำศักยภาพและข้อจำกัดของพื้นที่ ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง และของจังหวัดพิษณุโลก ความต้องการของประชาชนและท้องถิ่นจากการระดมความคิดเห็นมาเป็นตัวกำหนด การใช้ประโยชน์ที่ดินที่สอดคล้องกับการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์พัฒนาของจังหวัด ที่วางไว้ โดยยึดหลักการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ หลีกเลี่ยงผลกระทบต่อระบบนิเวศวิทยาโดยรวม การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดพิษณุโลกในอนาคตสามารถจำแนกได้เป็น 4 เขต คือ เขตสงวน เขตอนุรักษ์ เขตพัฒนา และเขตชุมชน

1. เขตสงวน เป็นเขตที่ต้องสงวนเอาไว้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศวิทยา และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เมื่อมีการบุกรุกทำลายพื้นที่นำไปใช้ประโยชน์ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมแล้ว จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศและจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่อื่นๆที่อยู่ข้างเคียง นำความสูญเสียต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ของประชากรโดยรวม ได้กำหนดพื้นที่ไว้ในบริเวณ

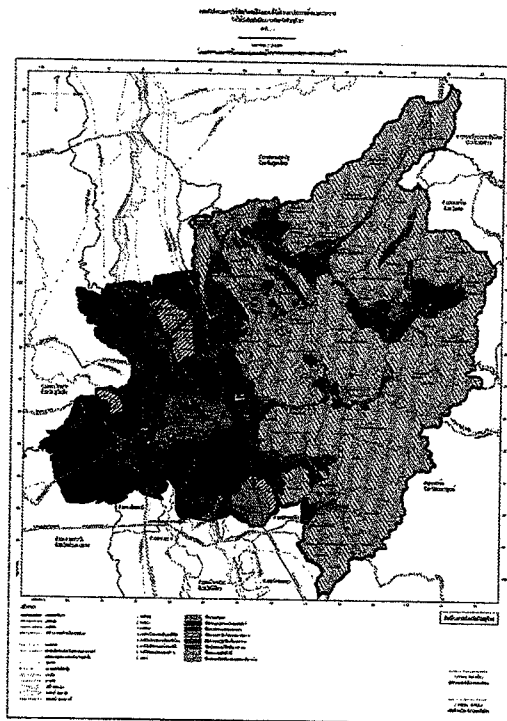
เขตป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตห้ามล่าสัตว์ และเขตป่าอนุรักษ์ โดยกำหนดให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้

2. เขตอนุรักษ์ เป็นเขตที่จำเป็นต้องรักษาสภาพธรรมชาติให้คงอยู่หรือฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพธรรมชาติเดิม เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ หรือถ้ามีความจำเป็นที่ต้องนำพื้นที่มาใช้ประโยชน์ต้องมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการสูญเสียและการทำลายทรัพยากรธรรมชาติให้มากที่สุด และเป็นเขตเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถานของจังหวัด

3. เขตพัฒนา เป็นเขตที่เหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรม พื้นที่พัฒนา แหล่งน้ำ และการประมง พื้นที่พัฒนาเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและอื่นๆ ในเขตนี้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดมากที่สุด

4. เขตชุมชน เป็นพื้นที่ซึ่งมีการพัฒนาแล้วและใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการประกอบกิจการในด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยไม่ก่อมลภาวะโดยรอบ กำหนดให้ชุมชนที่มีลักษณะความเป็นเมืองสูง

แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

แผนผังแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคตผังเมืองรวมจังหวัดพิษณุโลก

3. ผังระบบชุมชน

การพัฒนากระบบชุมชนเมืองของจังหวัดพิษณุโลกในอนาคต กำหนดโดยยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ ที่กำหนดแผนการพัฒนาในแต่ละภูมิภาคและนำมาสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามกลุ่มจังหวัด

ที่สอดคล้องกัน เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาจังหวัดต่าง ๆ ตามศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน ของทรัพยากรในจังหวัด และตามที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งในแต่ละจังหวัด ซึ่งจะเป็น ตัวกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างจาก จังหวัดอื่น ๆ โดยเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างภูมิภาค และพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและป่าเขาซึ่ง เป็น ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ในการกำหนดบทบาทของจังหวัดและบทบาทของชุมชนเมืองในแต่ละเขตพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วย ตำแหน่งที่ตั้งของชุมชน ลักษณะทางกายภาพ ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนและพื้นที่ ใกล้เคียง ประชากร เศรษฐกิจของชุมชน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ และนโยบายในการพัฒนา ทูกระดับ เป็นปัจจัยในการกำหนดบทบาทการพัฒนาชุมชนในอนาคต

การพัฒนาระบบชุมชน ได้กำหนดชุมชนเป้าหมาย ในปี พ.ศ. 2565 จะมีชุมชนเมืองทั้งหมด 21 แห่ง เพื่อให้ชุมชนต่าง ๆ ทำหน้าที่ตามบทบาทในแต่ละระดับที่สอดคล้องเกื้อหนุนกันอย่างเป็นระบบและ มี ประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดชุมชนเป้าหมายตามลำดับความสำคัญ 4 ลำดับ คือ ปี พ.ศ. 2545 ชุมชน ศูนย์กลางลำดับที่ 1 : 1 : 3 : 4 ปี พ.ศ. 2555 เท่ากับจำนวนชุมชน 1 : 1 : 8 : 9 และในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับจำนวนชุมชน 1 : 2 : 7 : 11 ซึ่งชุมชนทั้ง 4 ลำดับ ได้แก่

1. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 1 ของจังหวัด เป็นศูนย์กลางความเจริญในระดับจังหวัด เป็นศูนย์กลางการบริหาร การปกครอง การศึกษา การบริหารด้านวิชาการ การพาณิชย์กรรมและการ บริการ การท่องเที่ยว มีขอบเขตการให้บริการครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงได้แก่ ชุมชน เมืองพิษณุโลก

2. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 2 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางที่มีความสำคัญ ในระดับ อำเภอ ที่มีศักยภาพใกล้เคียงชุมชนลำดับที่ 1 มีขอบเขตในการให้บริการครอบคลุมพื้นที่อำเภอใกล้เคียง และจังหวัดใกล้เคียง โดยเป็นศูนย์กลางพาณิชย์กรรมและการบริการ การค้าส่งผลิตผลทางการเกษตร ศูนย์กลางคมนาคมระหว่างภูมิภาค ได้แก่ ชุมชนวังทอง และชุมชนบางระกำ ซึ่งมีศักยภาพการพัฒนาให้ เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่ง เป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ด้านธุรกิจการค้าและบริการ คมนาคมและ การขนส่ง การเกษตร การท่องเที่ยว เชื่อมโยงตามแนว East – West Economic Corridor ศูนย์กลาง การท่องเที่ยวของจังหวัดนอกจากนั้นยังมีศักยภาพ ในการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภูมิภาคเชื่อมโยง ภาคกลางตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พิจิตร – เพชรบูรณ์ – ชัยภูมิ) สามารถ เพิ่มศักยภาพของพื้นที่เป็นแหล่งรวบรวมผลิตผลทางการเกษตรจังหวัดและภูมิภาคใกล้เคียง โดยจัดตั้งตลาด กลางการค้าส่งผลิตผลทางการเกษตร

3. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 3 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางระดับอำเภอ มีพื้นที่ให้บริการ แก่ชุมชนชนบทในเขตอำเภอและข้างเคียง เป็นศูนย์กลางพาณิชย์กรรมและบริการ และบริการด้าน การเกษตร ได้แก่ ชุมชนบางกระทุ่ม ชุมชนเนินมะปราง ชุมชนพรหมพิราม ชุมชนนครไทย ชุมชนป่าแดง (อำเภอชาติตระการ) และชุมชนวัดโบสถ์

4. ชุมชนศูนย์กลางลำดับที่ 4 ของจังหวัด เป็นชุมชนศูนย์กลางชนบท มีขอบเขตให้บริการ เฉพาะภายในชุมชนและพื้นที่ชนบทโดยรอบ เป็นชุมชนเดิมที่ไม่มีการจัดตั้งการบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปแบบ เทศบาล ความสำคัญของชุมชนควรให้มีการจัดตั้งเป็นเขตชุมชนเมือง ในอนาคตปัจจุบันมีการยกฐานะ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล คือ เทศบาลเมืองอรัญญิก เทศบาลตำบลบ้านใหม่ เทศบาล ตำบลหัวรอ เทศบาลตำบลปลักแรด เทศบาลตำบลบางระกำเมืองใหม่ เทศบาลตำบลบึงระมาณ เทศบาล ตำบลพันเสา เทศบาลตำบลเนินกุ่ม เทศบาลตำบลไทรย้อย เทศบาลตำบลบ้านม่วง เทศบาลตำบลบ้านแยง และเทศบาลตำบลวงษ์อ่อง

4. บทบาทและหน้าที่ของชุมชนเมือง (เทศบาลตำบล)

ผังจังหวัดพิษณุโลก ได้กำหนดบทบาท และหน้าที่ของชุมชนเมืองตามศักยภาพที่มีอยู่ในชุมชน และเพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพในการพัฒนาของชุมชน และสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมี ลำดับความสำคัญการเป็นศูนย์กลางระดับอำเภอ มีบทบาทและหน้าที่ในการพัฒนา ดังนี้

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจและสังคม
- ศูนย์กลางการบริหารและการปกครอง
- ศูนย์กลางการสาธารณสุข (โรงพยาบาลขนาด 30 เตียง)
- ศูนย์กลางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ศูนย์กลางการค้า และบริการการท่องเที่ยว
- ศูนย์กลางการเงินและการธนาคาร
- ศูนย์กลางหัตถกรรมพื้นบ้าน
- ศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- ศูนย์กลางการบริการทางการเกษตรในท้องถิ่น

การนำผังไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของชุมชน

1. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตามบทบาท และหน้าที่ของชุมชนตามลำดับชั้นความสำคัญของชุมชน และลำดับความสำคัญของการพัฒนาเมืองและชนบท
2. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนตามศักยภาพตามที่มีอยู่ในชุมชน และสอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการพัฒนาตามผังเมือง ที่กำหนดไว้ในผังเมืองทุกระดับ

2. การนำผังเมืองรวมไปสู่การใช้บังคับและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา

การนำผังเมืองรวมไปสู่การใช้บังคับกฎหมายและเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการบูรณาการทั้งด้านกฎหมายและภาคีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ผังเมืองรวม เพื่อให้สามารถเป็นกลไกผลักดันไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมที่เกิดทั้งผลสำเร็จ (Output) และผลสัมฤทธิ์ (Outcome) ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดย

1. การปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ โดยดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่กำหนดให้ใช้พื้นที่และการประกอบกิจกรรมตามที่กฎหมายกำหนดอนุญาตให้ดำเนินการได้ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่บนบก แม่น้ำ ลำคลอง ทั้งส่วนที่เป็นทรัพย์สินแผ่นดินและทรัพย์สินเอกชน ซึ่งประกอบด้วย กฎหมายด้านผังเมือง กฎหมายควบคุมอาคาร กฎหมายที่ดินถมดิน และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสามารถควบคุมและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น การอนุญาตก่อสร้างอาคาร การอนุญาตขุดดินถมดิน และการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตผังเมืองรวมตามที่อนุญาตและที่ห้ามดำเนินการกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

2. การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในงบประมาณการพัฒนาตามผัง

จากการบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดองค์กรที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทหน้าที่ดูแลกำกับและบังคับใช้กฎหมายเหล่านั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาคและรวมถึงส่วนกลาง ดังนั้น องค์กรที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันด้านงบประมาณไปสู่การปฏิบัติตามแผนพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตามผังเมือง

การนำผังไปสู่การปฏิบัติที่มีความมุ่งหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริงนั้น จำเป็นต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินโครงการตามที่ผังเมืองรวมกำหนด เช่น โครงการขุดลอกและขนส่งการปรับปรุงพื้นที่นันทนาการสำหรับชุมชน จัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสาร เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ในบริเวณที่ภาครัฐมีความต้องการให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ซึ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยบูรณาการจากทุกภาคส่วนของพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนผลลัพธ์และ

ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติให้เป็นไปตามตามผัง และการจัดทำโครงการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นไปตามผังเมือง จะส่งผลให้สามารถจัดทำแผนพัฒนาเพื่อจัดของงบประมาณ จากส่วนภูมิภาค และภาครัฐส่วนกลางได้ง่ายยิ่งขึ้น อีกส่วนหนึ่ง

การนำผังเมืองรวมไปสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ ในบางกรณีมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งที่ดินเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะ ก็สามารถดำเนินการได้ตามความต้องการของภาครัฐโดยอาศัยการพัฒนาตามผังเมืองที่วางไว้

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ส่วนที่ 3

ศักยภาพของท้องถิ่นในภาพรวม

จังหวัดพิษณุโลก

สรุปผลการวิเคราะห์ (SWOT ANALYSIS) ในภาพรวมจังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อจัดทำแผนพัฒนายุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพิษณุโลก อาศัยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) เพื่อพิจารณาว่า การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลกที่ผ่านมาว่า มีจุดแข็งและจุดอ่อน อะไรบ้าง และประเด็นใด มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก โดยอาศัยหลักการ 7s ของ McKinsey ซึ่งประกอบด้วย

1. Staff พิจารณาเกี่ยวกับบุคลากรว่า มีความพร้อมมากน้อยเพียงใด และมีจำนวนเพียงพอหรือไม่ อย่างไร จะช่วยให้เกิดการคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถการพัฒนาบุคคลกรอย่างต่อเนื่อง
2. Skill บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ หรือชำนาญมากน้อยเพียงใด มีทักษะในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจหลักหรือไม่ อย่างไร
3. Style รูปแบบการบริหารเป็นอย่างไรและมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร
4. Structure โครงสร้างขององค์กรมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน หรือโครงสร้างขององค์กรใน ระดับต่างๆ สนับสนุนหรือเอื้อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างคล่องตัวหรือไม่ อย่างไร ถ้าโครงสร้างขององค์กรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์แล้ว ก็จะเป็นจุดแข็งขององค์กร แต่ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมสอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร ก็จะทำให้เกิดเป็นจุดอ่อนขององค์กร
5. Strategy พิจารณาว่า มีการกำหนดกลยุทธ์หรือมียุทธศาสตร์อย่างไร สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในหรือไม่ อย่างไร จะช่วยในการวางแผนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เพื่อให้ช่วยสนับสนุนให้องค์กรมีขีดความสามารถเหนือคู่แข่ง
6. System เป็นการวิเคราะห์ถึงระบบงานขององค์กรในทุกๆ เรื่อง ทั้งเรื่องระบบการบริหารจัดการ ระบบการปฏิบัติงาน เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ ระบบการควบคุม และวัสดุ อุปกรณ์ มีความพร้อมที่จะรองรับและตอบสนองการปฏิบัติงานของบุคลากรหรือไม่ รวมถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นอย่างไร มีจุดอ่อนและจุดแข็งอะไรบ้าง
7. Shared Value เป็นการวิเคราะห์ถึงค่านิยมร่วม ความเชื่อร่วมขององค์กรนั้นๆ ว่าเป็นอย่างไร เพื่อให้เกิดปัจจัยแห่งความสำเร็จ บุคลากรและองค์กรมีค่านิยมที่จะปฏิบัติงานอย่างไร ค่านิยมดังกล่าวที่มีอยู่นั้น เป็นจุดอ่อนหรือจุดแข็ง และมีค่านิยมอะไรที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้น

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

1. จุดแข็ง (Strength : S) และจุดอ่อน (Weakness : W)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของสถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) โดยอาศัย 7s ของ McKinsey ได้ผลดังตาราง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับที่	คำถาม	จุดอ่อน	จุดแข็ง
ด้านบุคลากร (Staff)			
1	ความเพียงพอของบุคลากรในการปฏิบัติงาน	60.8	39.2
2	ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน	26.6	73.4
3	ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน	27.8	72.2
ด้านทักษะความเชี่ยวชาญของบุคลากร (Skill)			
4	ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจ	21.5	78.5
5	บุคลากรสามารถปฏิบัติงานแทนกัน	54.4	45.6
6	การสั่งสมความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	58.2	41.8
ค่านิยม (Shared value)			
7	ค่านิยมการทำงานที่เน้นพื้นที่และชุมชน	33.8	66.2
8	การรับรู้ค่านิยมในการทำงานอย่างทั่วถึง	53.8	46.2
9	การปฏิบัติงานที่เน้นความสำคัญและประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก	53.8	46.2
10	มีความขยัน อดทน มุ่งมั่นในการทำงาน	21.5	78.5
11	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยึดมั่นหลักการประชาธิปไตย เคารพกฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ เพื่อความสงบสุขของสังคม	29.1	70.9
โครงสร้าง (Structure)			
12	สายการบังคับบัญชาของหน่วยงาน	34.2	65.8
13	โครงสร้างของหน่วยงาน	26.6	73.4
รูปแบบการบริหารงาน (Style)			
14	ระบบการบริหารงานที่เน้นพื้นที่และชุมชน	31.6	68.4
15	การทำงานเชิงรุก	24.1	75.9
16	การทำงานเป็นทีม	34.2	65.8
ระบบงาน (System)			
17	ขั้นตอนการทำงานของหน่วยงาน	40.5	59.5
18	ระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน	39.7	60.3
19	ระบบการควบคุมภายในการดำเนินงานของหน่วยงาน	54.4	45.6

ลำดับที่	คำถาม	จุดอ่อน	จุดแข็ง
20	ระบบจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงาน	54.4	45.6
21	ระบบการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน	48.1	51.9
กลยุทธ์ (Strategy)			
22	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน	51.9	48.1
23	การทบทวนแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์	31.6	68.4
24	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของจังหวัด	27.8	72.2
25	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของกลุ่มจังหวัด	30.4	69.6
26	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของส่วนราชการในพื้นที่	27.8	72.2
27	การปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของกรมส่งเสริมการปกครองของท้องถิ่น	25	75
รวม		37.9	62.1

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis)

2. โอกาส (Opportunity : O) และอุปสรรค (Threat : T)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงาน โดยอาศัยหลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีอิทธิพลจากภายนอก โดยใช้หลักของ “PEST Analysis” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจ “ภาพรวม” ของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เชิงกลยุทธ์ โดย “PEST” ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment : P) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์นโยบายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ของภาครัฐที่น่าจะมีผลทั้งในเชิงบวก (โอกาส) และเชิงลบ (ภัยคุกคาม) ต่อการดำเนินงาน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment : E) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เศรษฐกิจทั้งในและระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Environment : S) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาวะทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งหมายรวมถึงโครงสร้างทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี (Technological Environment : T) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะมีผลต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สถานการณ์มาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงและหาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก ใช้หลักการของ “PEST Analysis” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์และ

ทำความเข้าใจ "ภาพรวม" ของสภาพแวดล้อมในพื้นที่เชิงกลยุทธ์ เพื่อประเมินสถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและเทคโนโลยี ได้ผลดังตารางดังต่อไปนี้

ลำดับที่	คำถาม	โอกาส	อุปสรรค
ปัจจัยทางการเมือง			
1	นโยบายในการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	47.4	52.6
2	นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น	74.4	25.6
3	นโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา ลาว และพม่า มีผลกระทบต่อด้านราคาผลผลิตในประเทศ	60.3	39.7
4	ความขัดแย้งทางการเมือง	7.8	92.2
5	นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศของรัฐบาล	83.1	16.9
6	นโยบายส่งเสริมการลงทุน	76.9	23.1
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ			
7	ความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	67.9	32.1
8	ข้อตกลงด้านเศรษฐกิจในการพัฒนาพื้นที่ของท้องถิ่น	72.7	27.3
9	การขยายตัวและการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในพื้นที่	76.6	23.4
10	การเป็นศูนย์กลางการขนส่งและเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปครบวงจร	84.2	15.8
11	ข้อกำหนดและมาตรการกีดกันทางการค้า	32	68
12	การลงทุนข้ามชาติ	59.2	40.8
13	การเปิดการค้าเสรีอาเซียน	70.5	29.5
14	ทรัพยากรน้ำในพื้นที่	51.3	48.7
15	ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่	56.6	43.4
16	สภาพภูมิประเทศ	63.6	36.4
ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม			
17	ความหลากหลายของวัฒนธรรม	73.1	26.9
18	ความเชื่อถือไว้วางใจของพลเมืองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต่อผู้บริหาร นักการเมืองท้องถิ่น และข้าราชการ/พนักงานท้องถิ่น	73.1	26.9
19	ความรู้สึกผูกพันของพลเมืองในท้องถิ่นต่อชุมชน ความรู้สึกเป็นเจ้าของ เป็นส่วนหนึ่งขององค์กรชุมชน หรือของชุมชน ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ชื่อเสียง ฯลฯ ของชุมชน	78.2	21.8
20	ความเข้มแข็งของภาคประชาชน	81.6	18.4

ลำดับที่	คำถาม	โอกาส	อุปสรรค
21	แรงงานต่างด้าว	36.5	63.5
ปัจจัยด้านเทคโนโลยี			
22	ความครอบคลุมของเทคโนโลยีและการสื่อสาร	63.2	38.6
23	การเข้าถึงสื่อสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต	62.3	37.7
24	การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิต	62.7	37.3
รวม		63.1	36.9

ดังนั้น จากการวิเคราะห์สถานการณ์ พบว่า สถานการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก มีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการดำเนินงาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 จุดแข็ง (Strengths : S)

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการเลื่อนระดับของบุคลากรท้องถิ่น ทำให้เกิดขวัญกำลังใจในการทำงาน
2. ทำงานเป็นทีม ทำงานเชิงรุกในระดับพื้นที่
3. มีโครงสร้างของหน่วยงานชัดเจน
4. มีระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจน
5. การปฏิบัติงานของอปท.เน้นพื้นที่ของชุมชนเป็นหลัก ส่งผลให้เข้าถึงประชาชนในพื้นที่
6. โครงสร้างสายการบังคับบัญชามีความชัดเจน
7. บุคลากรท้องถิ่นมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ขยัน อดทน มุ่งมั่นในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนท้องถิ่น
8. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับภารกิจ ซึ่งเกิดจากการส่งเสริมความเชี่ยวชาญจากการฝึกอบรมจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
9. บุคลากรท้องถิ่นเคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน
10. มีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เป็นระบบ ตามระเบียบ
11. มีระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน จากส่วนกลางเพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน
12. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบการจัดการความเสี่ยงเพื่อรองรับการตรวจสอบจากภายนอก
13. การพัฒนาท้องถิ่นปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์จังหวัด กลุ่มจังหวัดและส่วนราชการในพื้นที่ และมีการทบทวนแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์

14. สภาพภูมิประเทศ และทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการค้า การลงทุนภายในจังหวัด

15. ความหลากหลายทางวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัด

3.2 จุดอ่อน (Weakness : W)

1. ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญบางด้านที่จำเป็นต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. ขาดการจัดระบบการควบคุมภายในและระบบจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน
3. ขาดการให้ความสำคัญกับการทบทวนและปฏิบัติตามแผน
4. ข้อมูลสารสนเทศเชื่อมโยงไม่ทั่วถึง ไม่ทันสมัย และไม่ปัจจุบัน
5. ท้องถิ่นบางแห่งพัฒนาไปได้ล่าช้า เนื่องจากห่างไกลความเจริญ
6. บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น บางตำแหน่งไม่
7. บุคลากรในท้องถิ่นยังขาดค่านิยมในการทำงาน
8. การปฏิบัติงานของท้องถิ่นเน้นแก้ปัญหาตามแผนพัฒนา แต่ยังขาดการให้ความสำคัญกับประชาชน
9. บุคลากรไม่สามารถปฏิบัติงานแทนกันได้

3.3 โอกาส (Opportunity : O)

1. นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทำให้ท้องถิ่นมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น
2. นโยบายความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดนระหว่างไทย กัมพูชา ลาว พม่า ส่งผลให้ผลผลิตของจังหวัดได้เปรียบคู่แข่ง
3. นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น
4. นโยบายส่งเสริมการลงทุน การลงทุนข้ามชาติ การค้าเสรีอาเซียน ทำให้ประชาชนในท้องถิ่น เกิดการจ้างงานสร้างรายได้
5. ท้องถิ่นและภาคเอกชนมีการร่วมมือกันในการพัฒนาท้องถิ่นในรูปแบบโครงการกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก
6. การกระจายศูนย์ไอซีทีในระดับท้องถิ่น ส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าถึงระบบสื่อสารสารสนเทศและอินเทอร์เน็ตได้

3.4 อุปสรรค (Threat : T)

1. นโยบายจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินการกิจที่เป็นความต้องการของประชาชน
2. ความขัดแย้งทางการเมือง ส่งผลให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก

วิสัยทัศน์

บริหารจัดการที่ดี การศึกษาเด่น มีการพัฒนาที่เข้มแข็งด้วยเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่มั่นคง รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจ

1. บริหารจัดการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน และทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย รวมทั้งการปรับปรุงพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงาน การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอในการปฏิบัติงาน
2. เสริมสร้างภาคีเครือข่ายในการทำงานร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัด เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งสู่ชุมชนท้องถิ่น
5. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ รองรับการท่องเที่ยวและบริการเพื่อสร้างอาชีพและรายได้แก่ประชาชน รวมทั้งเสริมสร้างมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
6. อนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลและมีความหลากหลายทางชีวภาพ
7. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคสาธารณูปการ และเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้ได้มาตรฐาน มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างปลอดภัย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ โปร่งใส ตรวจสอบได้และตอบสนองความต้องการของประชาชน
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการทำงานร่วมกับเครือข่ายร่วมกับภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
3. ประชาชนมีการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความสนใจอย่างเสมอภาคและทั่วถึง

4. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการภายในจังหวัด
5. ท้องถิ่นน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิต สามารถพึ่งพาตนเองได้ สุขภาพแข็งแรง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบทอด
7. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้มีมาตรฐาน เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัยในการสัญจรไปมา และรองรับประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วย 8 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 : ด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่

- 1.1 ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถการทำงานของบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 จัดหาและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 1.3 สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอในการปฏิบัติงานท้องถิ่น
- 1.4 ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- 1.5 เพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 : ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 4 ประเด็น ได้แก่

- 2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทุกช่วงวัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบตามความสนใจ
- 2.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูพัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนา รวมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย
- 2.3 สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอและทันสมัยต่อการเรียนรู้
- 2.4 ปรับปรุง ซ่อมแซมโบราณสถาน โบราณวัตถุภายในจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 : ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 4 ประเด็น ได้แก่

- 3.1 สนับสนุนการอบรม ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ และการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพ
- 3.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามสายอาชีพที่ได้มาตรฐานและเพียงพอรองรับประชาคมอาเซียน
- 3.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพ การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ บรรจุกฎหมาย อุตสาหกรรมเกษตร และการจัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 3.4 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการผลิตและผลผลิตทางการเกษตรปลอดสารพิษ และเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 : ด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่

- 4.1 พัฒนา พื้นฟู ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวเดิม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และจัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ สร้างสัญลักษณ์ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว
- 4.2 จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ
- 4.3 สนับสนุนการจัดระเบียบพื้นที่และปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน
- 4.4 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว
- 4.5 สนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงรุก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 : ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกมิติการพัฒนา

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่

- 5.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้ทั่วถึง
- 5.2 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 5.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน สงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ และผู้พิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- 5.4 ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/กิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย กีฬา และกิจกรรมนันทนาการทุกรูปแบบ
- 5.5 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุขและวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมทั้งการเสริมสร้างประสิทธิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 5.6 ขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบสาธารณสุขให้ทั่วถึงและมีมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 6 ประเด็น ได้แก่

- 6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน
- 6.2 อนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์
- 6.3 จัดระบบบำบัดน้ำเสียและหมอกควัน เพื่อลดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม
- 6.4 ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลในภาพรวมอย่างเป็นระบบ
- 6.5 จัดระบบป้องกันอุทกภัย และภัยพิบัติต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
- 6.6 ปลุกจิตสำนึก สร้างความตระหนัก สร้างเครือข่าย และกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ พื้นที่

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 : ด้านคมนาคมขนส่งและผังเมือง

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่

- 7.1 จัดการและควบคุมระบบขนส่งสาธารณะโดยรวมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 7.2 จัดการระบบผังเมือง และระบบการใช้พื้นที่ (Zoning) เพื่อรองรับการกระจายตัวของเมือง
- 7.3 พัฒนาเส้นทางคมนาคมและจัดระเบียบเส้นทางคมนาคม เพื่อเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน
- 7.4 บริหารจัดการการขนส่งสินค้า ระบบโลจิสติกส์ภายในจังหวัด
- 7.5 ปรับปรุง คูแฉก และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในขอบเขตความรับผิดชอบให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 8 : ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการ

ประกอบด้วยกลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา 5 ประเด็น ได้แก่

- 8.1 สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การใช้บริการ
- 8.2 ส่งเสริมการพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต และการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- 8.3 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน และจุดพักรถให้สะอาด และพร้อมใช้ประโยชน์ได้
- 8.4 ซ่อมแซม/ติดตั้งสัญญาณจราจรที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้ครอบคลุมพื้นที่จุดเสี่ยงและพร้อมใช้งาน
- 8.5 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และสำหรับอุปโภคบริโภค รองรับการใช้ประโยชน์ของประชาชน

แผนงาน/โครงการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 : ด้านการบริหารจัดการที่ดีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	1.1 ส่งเสริมการพัฒนาขีด ความสามารถการทำงานของ บุคลากรให้เกิดกระบวนการ เรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	1. พัฒนาบุคลากรท้องถิ่น (สมาชิก/ ผู้บริหาร/เจ้าหน้าที่) *** 2. ศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากร ด้านการปฏิบัติงาน *** 3. สร้างจิตสำนึกด้านจรรยาบรรณ แก่บุคลากรท้องถิ่น*** 4. ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ** 5. ฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ในการ จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับอำเภอ**
	1.2 จัดหาและพัฒนาระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นต่อ การปฏิบัติงานของบุคลากรและ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่มี ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	1. พัฒนาระบบแผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สิน** 2. พัฒนาระบบสารสนเทศและ อินเทอร์เน็ตเพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น***
	1.3 สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เพียงพอในการ ปฏิบัติงานท้องถิ่น	1. เสริมวัสดุอุปกรณ์เพื่อยกระดับ การให้บริการที่ตอบสนองความ ต้องการแก่ประชาชน*
	1.4 ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาสังคม เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	1. สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อ ค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีด้านการพัฒนา ท้องถิ่นเชิงบูรณาการ** 2. ประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น และจัดทำแนวทางกรพัฒนา ท้องถิ่น*** 3. ส่งเสริมการทำงานเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาล*** 4. กิจกรรมเชื่อมโยงเครือข่าย (จัดตั้ง ชมรม/สมาคม) ท้องถิ่นระหว่าง อำเภอและจังหวัด***

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	1.5 เพิ่มพูนทักษะภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	1. ฝึกอบรมภาษาแก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*** 2. พัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้านภาษาสำหรับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 : ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาทุกช่วงวัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบตามความสนใจ	1. จัดทำหลักสูตรระยะสั้นสำหรับศูนย์เรียนรู้ชุมชน** 4. จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุระดับตำบล**
	2.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูพัฒนาทักษะความรู้ความเข้าใจด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนา รวมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่ประชาชนทุกกลุ่มวัย	1. กิจกรรมถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน** 2. ฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก*** 3. รวบรวมฐานความรู้ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และถ่ายทอดผ่านการปฏิบัติ** 4. ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญทางศาสนา*** 5. อาสาสมัครแม่คุเทศก์น้อยด้านภูมิปัญญาวัฒนธรรม* 6. รวบรวมฐานข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น** 7. ภาษาอาเซียนในท้องถิ่น*** 8. ภาษาอาเซียนสำหรับโรงเรียน***
	2.3 สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอและทันสมัยต่อการเรียนรู้	สนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน***

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	2.4 ปรับปรุง ซ่อมแซม โบราณสถาน โบราณวัตถุภายใน จังหวัด	สนับสนุนปรับปรุง ซ่อมแซม โบราณสถาน และโบราณวัตถุในระดับตำบล อำเภอจังหวัด**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 : ด้านพัฒนาอาชีพและเพิ่มรายได้	3.1 สนับสนุนการอบรม ให้ ความรู้ และการรวมกลุ่ม ประกอบอาชีพ	1. ฝึกอบรมส่งเสริมการประกอบ อาชีพโดยใช้วัตถุดิบในพื้นที่ให้เกิด มูลค่าเพิ่ม* 2. สร้างอาชีพเสริมหลังฤดู เก็บเกี่ยว** 3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อ สนับสนุนปัจจัยการผลิตในการสร้าง อาชีพ และรายได้ให้แก่ประชาชน***
	3.2 ส่งเสริมการพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงานตามสายอาชีพที่ได้ มาตรฐานและเพียงพอรองรับ ประชาคมอาเซียน	1. บูรณาการความร่วมมือรัฐ เอกชน ภาคประชาสังคมเพื่อพัฒนาฝีมือ แรงงานสู่มาตรฐานสากล*** 2. พัฒนาฝีมือแรงงานสู่ตลาด แรงงาน*** 3. ส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานเพื่อรองรับการจ่ายค่าจ้าง ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน***
	3.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้ คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพ การพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ อุตสาหกรรม การเกษตร และการจัดหาตลาด รองรับผลิตภัณฑ์ชุมชน	1. จัดทำมาตรฐานสินค้าและศูนย์ จำหน่ายสินค้า** 2. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพยั่งยืนพร้อม จัดหาตลาดรองรับสินค้า*** 3. กิจกรรมให้คำปรึกษาและ สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ OTOP** 4. จัดหาตลาดกลางรับซื้อสินค้า OTOP
	3.4 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการ ผลิตและผลผลิตทางการ เกษตรปลอดภัยและ	1. เกษตรอินทรีย์ข้าวและผลผลิต ทางการผลิตปลอดภัย** 2. สนับสนุนกระบวนการผลิต

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	เศรษฐกิจพอเพียง	สารชีวภาพสำหรับพืชผลทางการเกษตร** 3. จัดตั้งศูนย์ตรวจสอบมาตรฐานสารเคมีผลผลิตทางการเกษตร**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 : ด้านการท่องเที่ยวและบริการ	4.1 พัฒนาฟื้นฟู ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวเดิม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และจัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ สร้างสัญลักษณ์ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว	1. พัฒนาแหล่งน้ำท่องเที่ยวบนพื้นฐานทรัพยากรของท้องถิ่น* 2. ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่ท่องเที่ยวระดับตำบลและอำเภอ* 3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม* 4. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อการอนุรักษ์ 5. จัดทำสวนสัตว์และตลาดน้ำบึงราชนกก*** 6. สร้างสัญลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว (รูปปั้นสุนัขบางแก้ว)**
	4.2 จัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ	1. สร้างระบบรักษาความปลอดภัยแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด** 2. จัดทำอาสาสมัครชุมชนสำหรับบริการนักท่องเที่ยว*
	4.3 สนับสนุนการจัดระเบียบพื้นที่และปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน	1. การจัดการชุมชนโดยรอบโบราณสถาน เพื่อการท่องเที่ยว** 2. การจัดการพื้นที่โดยรอบสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด**
	4.4 ส่งเสริม สนับสนุนด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด**
	4.5 สนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงรุก	1. จัดกิจกรรม Road show แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด ** 2. จัดทำสื่อทุกรูปแบบประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวภายใน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
		จังหวัด**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 : ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	5.1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตประชาชนให้ทั่วถึง	1. ส่งเสริมการออกกำลังกายลดพุง ลดโรค*** 2. จัดตั้งโรงพยาบาลในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด* 3. จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ**
	5.2 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนใน การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ภาคประชาชน*** 2. ต้านภัยยาเสพติด*** 3. สายใยรักแห่งครอบครัว***
	5.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ สังคมอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความ ช่วยเหลือ สนับสนุน สงเคราะห์ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ และผู้พิการให้มี คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	1. จัดระบบสวัสดิการชุมชน** 2. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างอาชีพ สำหรับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม*** 3. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดูแล ผู้ด้อยโอกาส** 4. สร้างและซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส*
	5.4 ส่งเสริม สนับสนุนโครงการ/ กิจกรรม การส่งเสริมสุขภาพ การ ออกกำลังกาย กีฬา และกิจกรรม นันทนาการทุกรูปแบบ	1. ส่งเสริมการออกกำลังกายลดพุง ลดโรค** 2. จัดหาอุปกรณ์ออกกำลังกาย ขั้นพื้นฐาน** 3. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของ ประชาชนและการป้องกัน โรคติดต่อ** 4. ท้องถิ่นก้าวไกลขจัดภัยโรค เรื้อรัง**
	5.5 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม ด้านสาธารณสุขและวัสดุอุปกรณ์ ทางการแพทย์ รวมทั้งการ	1. จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ทาง การแพทย์* 2. สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ในการ

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	เสริมสร้างประสิทธิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*
	5.6 ขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบสาธารณสุขให้ทั่วถึงและมีมาตรฐาน	1. จัดหารถฉุกเฉินให้ครอบคลุมทุกตำบล และหมู่บ้าน* 2. จัดโครงการตรวจสุขภาพสัญจร*** 3. สำรวจและพัฒนาฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม*
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 : ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	6.1 ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชน	1. ส่งเสริมดูแลรักษาหน้าบ้านสะอาด (หน้าบ้านน่ามอง) * 2. สนับสนุนครัวเรือนปลูกพืชผักสวนครัวบริโภค*
	6.2 อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อุดมสมบูรณ์	สนับสนุนกิจกรรมด้านอนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
	6.3 จัดระบบบำบัดน้ำเสียและหมอกควัน เพื่อลดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม	1. การจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย 2. การรณรงค์ขอความร่วมมือไม่ปล่อยเสียของในแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ 3. ส่งเสริมสนับสนุนป้องกันและการแก้ไขปัญหาหมอกควัน 4. การรณรงค์ขอความร่วมมือลดการเผาขยะโดยใช้การฝังแทน
	6.4 ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลในภาพรวมอย่างเป็นระบบ	1. บริหารจัดการขยะเพื่อลดปริมาณขยะในชุมชน*** 2. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและลดปริมาณขยะจากขยะในชุมชน*** 3. แปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นพลังงานไฟฟ้า***

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	6.5 จัดระบบป้องกันอุทกภัย และภัยพิบัติต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น	1. เสริมคันกันแม่น้ำสายต่างๆ ตลอดสาย** 2. จัดตั้งอาสาสมัคร จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ป้องกันภัย*
	6.6 ปลุกจิตสำนึก สร้างความตระหนัก สร้างเครือข่าย และกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. จัดตั้งอาสาสมัคร/เครือข่าย สิ่งแวดล้อม* 2. สร้างกฎระเบียบป่าชุมชน/บ่อน้ำสาธารณะ**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 7 : ด้านคมนาคมขนส่งและผังเมือง	7.1 จัดการและควบคุมระบบขนส่งสาธารณะโดยรวมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอต่อการให้บริการและตอบสนองความต้องการของประชาชน	1. จัดตั้งรถโดยสารสาธารณะในชุมชนห่างไกล* 2. ปรับปรุง/พัฒนาเพื่อยกระดับสถานีขนส่งผู้โดยสารระดับตำบล***
	7.2 จัดการระบบผังเมือง และระบบการใช้พื้นที่ (Zoning) เพื่อรองรับการกระจายตัวของเมือง	1. อบรมบุคลากรด้านผังเมือง* 2. สนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมือง* 3. สนับสนุนการวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดผังเมืองชุมชนผังเฉพาะกิจ** 4. แบ่งพื้นที่จัดโซนอาชีพเลี้ยงสัตว์*
	7.3 พัฒนาเส้นทางคมนาคมและจัดระเบียบเส้นทางคมนาคม เพื่อเพิ่มความปลอดภัยบนท้องถนน	1. สร้างถนนลาดยาง/คอนกรีตเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน/ตำบล*** 2. ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาถนนและขยายถนนเดิมตามความจำเป็น*** 3. โครงการขยายถนน 4 เลนทั้งจังหวัด*** 4. การวางระบบเส้นทางคมนาคมให้เป็นระเบียบครอบคลุมทั้งจังหวัด**

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	7.4 บริหารจัดการการขนส่งสินค้า ระบบโลจิสติกส์ภายในจังหวัด	1. จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรระดับอำเภอ** 2. จัดตั้งศูนย์รวมสินค้าระดับจังหวัด*
	7.5 ปรับปรุง คูแฉ และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในขอบเขตความรับผิดชอบให้สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย	พัฒนา ปรับปรุง คูแฉ และซ่อมแซมพื้นที่สาธารณะ เกาะกลางถนนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 8: ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	8.1 สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง และมีมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การใช้บริการ	1. ติดตั้งขยายเขตไฟฟ้า** 2. ติดตั้งขยายเขตประปา**
	8.2 ส่งเสริมการพัฒนาปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต และการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง	ขยาย/ปรับปรุง/บำรุงรักษาเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ต*
	8.3 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน และจุดพักรถให้สะอาด และพร้อมใช้ประโยชน์ได้	ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษาท่อระบายน้ำ ทางเท้า ทางจักรยาน และจุดพักรถ*
	8.4 ซ่อมแซม/ติดตั้งสัญญาณจราจรที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้ครอบคลุมพื้นที่จุดเสี่ยงและพร้อมใช้งาน	ติดตั้ง/ปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร และกล้อง CCTV ให้ครอบคลุมในพื้นที่จุดเสี่ยงภายในจังหวัด*

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางพัฒนา	แผนงาน/โครงการ
	8.5 ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และ สำหรับอุปโภคบริโภค รองรับการใช้ประโยชน์ของประชาชน	1. พัฒนาระบบชลประทานรองรับ ฤดูแล้ง** 2. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่เพื่อการเกษตร***

หมายเหตุ : * หมายถึง ความจำเป็นน้อย
 ** หมายถึง ความจำเป็นปานกลาง
 *** หมายถึง ความจำเป็นเร่งด่วน

◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

